

การจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจ
ของคณะกรรมการการทองเที่ยวและกีฬา :
กรณีศึกษาปัญหากีฬามวยเด็ก

นางสาวปัทมา ธีรนนท์

รายงานวิชาการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การพัฒนานักบริหารระดับสูงสำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ รุ่นที่ 11
สถาบันพระปกเกล้า
พ.ศ. 2562
ลิขสิทธิ์ของสถาบันพระปกเกล้า

การจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการ
การท่องเที่ยวและกีฬา : กรณีศึกษาปัญหากีฬามวยเด็ก

โดย

นางสาวปัทมา ธีรนนท์ รหัสประจำตัว 61-11-35

สถาบันพระปกเกล้า

รายงานวิชาการส่วนบุคคล เรื่อง การจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจ
ของคณะกรรมการการท่องเทียวและกีฬา :
กรณีศึกษาปัญหากีฬาผวยเด็ก

อาจารย์ที่ปรึกษา :

(อาจารย์กิตติมา บุณนาค)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม :

(อาจารย์วิทวัส ชัยภาคภูมิ)

อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการพัฒนานักบริหารระดับสูง
สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ รุ่นที่ 11

(ศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย)

เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

บทคัดย่อ

- ผู้จัดทำ** : นางสาวปทิตตา ธีรนนท์ นักศึกษาศาสนาชั้นพระปกเกล้า
 หลักสูตรการพัฒนานักบริหารระดับสูง สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ รุ่นที่ 11
- เรื่อง** : การจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการการท่องเที่ยว
 และกีฬา กรณีศึกษาปัญหากีฬามวยเด็ก
- อาจารย์ที่ปรึกษา** : อาจารย์กิตติมา บุณนาค

จากการศึกษาเรื่อง “การจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจของ คณะกรรมการ กรณีศึกษาปัญหากีฬามวยเด็ก” โดยศึกษาสภาพปัญหา และความเป็นมาของ กีฬามวยเด็ก ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาผลงานของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน) เอกสารวิชาการ เอกสารวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กีฬามวย ซึ่งผลการศึกษาทำให้ทราบถึงสภาพปัญหา และความเป็นมาของกีฬามวยเด็ก โดยใช้ วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary Study) และการระดมสมอง (Brainstorming) และเมื่อกล่าวถึง “กีฬามวย” หลายคนอาจนึกถึงศิลปะ แม่ไม้มวยไทย ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมประจำชาติไทยที่ช่วยส่งเสริมเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย และจิตใจ ในเรื่องความกล้าหาญ ความเข้มแข็ง ตลอดจนพัฒนาการทางด้านสังคม และในปัจจุบัน กีฬามวย โดยเฉพาะกีฬามวยไทย ถือเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมฝึกซ้อมกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ กีฬามวยได้แพร่หลายไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนมาก และเป็นกีฬา ที่มีลักษณะและรูปแบบในการต่อสู้ที่ใช้ร่างกายเป็นอาวุธ หากการเล่นกีฬาชนิดดังกล่าว ไม่มีอุปกรณ์ สำหรับป้องกันความปลอดภัยหรือไม่ได้เล่นภายใต้กรอบกติกาที่เหมาะสม อาจทำให้เกิดอันตรายต่อ ผู้เล่นได้ ทำให้อาจมองได้ว่า “กีฬามวย” เป็นการทารุณกรรมเด็กได้ แต่ถึงแม้ประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ใช้บังคับเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กอยู่ แต่ในปัจจุบันประเทศไทย ก็ยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก ๆ กลุ่มที่ถูกผู้ใหญ่นำมาฝึกมวยเพื่อให้เด็กเหล่านั้นขึ้นชกมวยไทย โดยปราศจากเครื่องป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการชกมวย หรือกรณีนักมวยเด็กอายุ 3 - 4 ขวบ ้วยกำลังเจริญเติบโตทางสมองแต่ก็ต้องถูกผู้ใหญ่ชักจูงให้มาฝึกมวยชกมวยจนเด็ก ๆ เหล่านี้บางครั้ง ประสบอุบัติเหตุจากการชกมวยจนมองได้รับการกระทบกระเทือนแม้จะมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้ออกมาควบคุมดูแลก็ตาม แต่ในความเป็นจริงกฎหมายพระราชบัญญัติกีฬามวยฉบับนี้ ก็ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการคุ้มครองนักมวยที่เป็นเด็กและแก้ไขปัญหานักมวยเด็กในสังคม

ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ยังมีปัญหา และอุปสรรคหลายประการ นอกจากนี้ ยังพบว่าการชกมวยในปัจจุบันส่วนใหญ่มุ่งเพื่อผลแพ้ชนะ และมีผลประโยชน์ทางธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงมีการนำเด็กมาใช้เป็นเครื่องมือในการพนันขั้นต่อ ของผู้ใหญ่ด้วย ส่งผลให้ศิลปะและแก่นแท้ของศิลปะมวยไทย นับวันจะเลือนหายไปจากสังคม

จากความสำคัญดังกล่าว การปฏิบัติงานหน้าที่ฝ่ายเลขานุการในกลุ่มงาน คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้าน ผู้ศึกษาจึงเห็น ควรพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายเลขานุการในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่สนับสนุน ข้อมูลให้แก่คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา ให้สามารถพิจารณาและดำเนินการสำเร็จ ตามเป้าหมาย คณะกรรมการเกิดความพึงพอใจ มีความเชื่อถือและให้การยอมรับ อันจะนำไปสู่ การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานต่อไป

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงสภาพของปัญหาในปัจจุบันภายในกลุ่มงาน คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่าประเด็นปัญหาก็ฬามวยเด็กนั้นเป็นปัญหาที่สำคัญ ในปัจจุบัน คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬาอาจนำประเด็นดังกล่าวมาศึกษาพิจารณา เพื่อหาหนทางแก้ไขในอนาคต ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันก็ฬามวยเด็กอยู่ในความสนใจของสังคม อีกทั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬาได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาบ่อยครั้ง เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวย ปัญหาเกี่ยวกับอายุของเด็กที่จะแข่งขันชกมวย ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกัน เพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวยสำหรับนักมวยที่เป็นเด็ก ปัญหาผลกระทบด้านสังคม ซึ่งเป็น ปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้ง ผู้ศึกษาจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติก็ฬามวย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 อนุสัญญาว่าด้วย สิทธิเด็ก กฎหมายที่เกี่ยวข้องและกฎหมายต่างประเทศ เป็นต้น โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจ นำมา รวบรวม ประมวล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาพปัญหา ความเป็นมาของก็ฬามวยเด็ก เพื่อประโยชน์ต่อ ภาพรวมของก็ฬามวย และนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ข้อมูลที่ถูกรวบรวมและวิเคราะห์ ดังกล่าว จะดำเนินการจัดทำเป็นเอกสารทางวิชาการ และจัดเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลของ คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา ให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของคณะกรรมการและผู้รับบริการ โดยสามารถเข้าถึงได้จากหน้า Web Site ของคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการ และบุคคลที่สนใจสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำเอกสารวิชาการตามหลักสูตรการพัฒนานักบริหารระดับสูงสำหรับข้าราชการ รัฐสภาสามัญ รุ่นที่ 11 เรื่อง การจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการ การท่องเที่ยวและกีฬา กรณีศึกษาปัญหาที่หามวยเด็ก ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ อาจารย์กิตติมา บุณนาค อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นแก่ผู้ศึกษาเป็นเวลา หลายครั้ง จนทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจที่จะทำการศึกษา และให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำเอกสารวิชาการจนเกิดความสามารถที่จะนำไปใช้ ประโยชน์ต่อไปได้ และขอขอบคุณบุคลากรกลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักกรรมการ 3 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในการร่วมประชุมระดมสมอง (Brainstorming) ให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการจัดทำ เอกสารวิชาการฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาต้องขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สถาบันพระปกเกล้า ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่อำนวยความสะดวก และให้คำแนะนำในการจัดทำรูปเล่มเอกสารวิชาการ จนทำให้เอกสารวิชาการ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นางสาวปัทิตตา ธีรนนท์

นักศึกษหลักสูตรการพัฒนานักบริหารระดับสูง

สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ รุ่นที่ 11

สถาบันพระปกเกล้า

วันที่ 27 สิงหาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและความสำคัญการศึกษา	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
3. ขอบเขตการศึกษา	3
4. วิธีการศึกษา	3
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
1. พระราชบัญญัติกึ่งฬามวย พ.ศ. 2542	5
2. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการ สำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ.	8
3. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546	10
4. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	15
5. กฎหมายต่างประเทศ	16
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	
1. ขอบเขตการศึกษา	21
2. วิธีการศึกษา	21
3. ประชากรในการศึกษา	22
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	22
5. ระยะเวลาการศึกษา	23
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
1. ผลการศึกษา สภาพปัญหา ความเป็นมาของกึ่งฬามวยเด็ก	24
2. ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับกึ่งฬามวยเด็ก	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3. วิเคราะห์ สังเคราะห์ ปัญหาและอุปสรรคกีฬามวยเด็ก	40
3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวย	40
3.2 ปัญหาเกี่ยวกับอายุของเด็กที่แข่งขันชกมวย	42
3.3 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวย	44
3.4 ปัญหาผลกระทบด้านสังคม	45
บทที่ 5 บทสรุป และข้อเสนอแนะ	
1. บทสรุป	48
2. ข้อเสนอแนะ	49
2.1 ข้อเสนอแนะด้านกฎหมาย	49
2.2 ข้อเสนอแนะด้านการนำไปใช้ประโยชน์	52
2.3 ข้อเสนอแนะด้านการดำเนินการ	52
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	
- พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542	54
- ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544	67
ประวัติของผู้ศึกษา	71

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. กติกาการชกมวยของประเทศไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ	20
2. ตารางเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมเรื่องการสังกัดค่ายมวย	33
3. ตารางเปรียบเทียบข้อบังคับความปลอดภัยชกมวยเด็ก (แคนาดา ออสเตรเลีย ไทย)	36

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬามวยไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบทอดกันมานาน เป็นทั้งการต่อสู้ป้องกันตัวและกีฬา ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่า เกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยใด แต่ถือว่ามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ของไทยเช่นเดียวกับกังฟูของจีน ยูโดและคาราเต้ของญี่ปุ่น และเทควันโดของเกาหลี กีฬามวยไทย มีการพัฒนาจนก่อตั้งเป็นสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ซึ่งกำหนดให้การชกมวยไทยต้องมีเครื่องป้องกันอันตราย เพื่อให้ นักมวยมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ทำให้ชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาแข่งขันมากขึ้นในแต่ละปี และมีการประชาสัมพันธ์และถ่ายทอดการชกมวยไปอย่างแพร่หลาย จึงเกิดเป็นที่มาของธุรกิจมวย โดยพบว่าการชกมวยไทยในปัจจุบันส่วนใหญ่มุ่งเพื่อผลแพ้ชนะและมีผลประโยชน์ทางธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง อีกทั้ง กีฬามวยได้แพร่หลายไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น ซึ่งในอีกมุมมองหนึ่งกลับมองว่ากีฬาชนิดดังกล่าว ถือเป็นกีฬาที่มีลักษณะแบบปะทะ และมีความรุนแรงแฝงอยู่ เนื่องจากเป็นกีฬาที่มีลักษณะและรูปแบบในการต่อสู้ที่ใช้ร่างกายเป็นอาวุธ หากการเล่นกีฬาชนิดดังกล่าว ไม่มีอุปกรณ์สำหรับป้องกันความปลอดภัยหรือไม่ได้เล่นภายใต้กรอบกติกาที่เหมาะสม อาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่นได้ ทำให้อาจมองได้ว่า “กีฬามวย” เป็นการทารุณกรรมเด็กได้ แต่ถึงแม้ประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ใช้บังคับเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กอยู่ แต่ในปัจจุบันประเทศไทยก็ยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก ๆ กลุ่มที่ถูกผู้ใหญ่นำมาฝึกมวยเพื่อให้เด็กเหล่านั้นขึ้นชกมวยไทยโดยปราศจากเครื่องป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการชกมวย หรือกรณีนักมวยเด็กอายุ 3 - 4 ขวบ ้วยกำลังเจริญเติบโตทางสมอง แต่ก็ต้องถูกผู้ใหญ่ชักจูงให้มาฝึกมวยชกมวยจนเด็ก ๆ เหล่านั้นบางครั้งประสบอุบัติเหตุจากการชกมวยจนมองได้รับการกระทบกระเทือนแม้จะมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้ออกมาควบคุมดูแลก็ตาม แต่ในความเป็นจริงกฎหมายพระราชบัญญัติกีฬามวยฉบับนี้ก็ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการคุ้มครองนักมวยที่เป็นเด็กและแก้ไขปัญหานักมวยเด็กในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ นอกจากนี้ ยังพบว่าการชกมวยในปัจจุบันส่วนใหญ่มุ่งเพื่อผลแพ้ชนะและมีผลประโยชน์ทางธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงมีการนำเด็กมาใช้เป็นเครื่องมือในการพนันขันต่อของผู้ใหญ่ด้วย ส่งผลให้ศิลปะและแก่นแท้ของศิลปะมวยไทย นับวันจะเลือนหายไปจากสังคม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะเป็นองค์กรหลักในระบบงานนิติบัญญัติ ในการปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนภารกิจงานของรัฐสภาและสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ ที่ปฏิบัติงานด้านเลขานุการ ตุลาการหรือสนับสนุนบทบาทภารกิจ และอำนวยความสะดวกในการ ดำเนินงานต่าง ๆ แก่สมาชิกรัฐสภา กรรมการ และบุคคลในวงงานให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และเกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งให้บริการแก่ประชาชนในด้านนิติบัญญัติ โดยกลไกดังกล่าวสามารถ ที่จะแบ่งเบาภาระงานของแต่ละสภาได้เป็นอันมาก ซึ่งในเรื่องดังกล่าวสำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 – 2564 ภายใต้วิสัยทัศน์ที่ต้องการก้าวไปสู่การ “เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization) เพื่อสนับสนุนบทบาทภารกิจสภานิติบัญญัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน” เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาสำนักงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทและ สภาพแวดล้อมองค์กรที่เปลี่ยนแปลงไป และสามารถรองรับและสนับสนุนการดำเนินบทบาทภารกิจ ของสถาบันนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และ ตามแผนนโยบายของรัฐบาล

คณะกรรมการการทอ้งเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่กระทำการ การพิจารณาขอเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน การแก้ไขปัญหา อุปสรรค และการพัฒนาการทอ้งเที่ยวและกีฬาของประเทศไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีกลุ่มงาน คณะกรรมการการทอ้งเที่ยวและกีฬา สำนักกรรมการ 3 ปฏิบัติหน้าที่ด้านเลขานุการ และสนับสนุนงานด้านวิชาการของคณะกรรมการ ในการปฏิบัติหน้าที่หลักทั้งในด้านของ การประชุม การเดินทางไปศึกษาดูงาน การจัดสัมมนา ภารกิจสำคัญประการหนึ่ง คือ การสนับสนุน ข้อมูลทางวิชาการด้านต่าง ๆ ให้แก่คณะกรรมการ ดังนั้นภารกิจหลักของฝ่ายเลขานุการ ในคณะกรรมการต้องดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และ ข้อเสนอแนะด้านวิชาการ และด้านกฎหมาย เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้แก่ คณะกรรมการ

จากความสำคัญดังกล่าว การปฏิบัติงานหน้าที่ฝ่ายเลขานุการในกลุ่มงานคณะกรรมการ การทอ้งเที่ยวและกีฬา จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้าน ผู้ศึกษาจึงเห็นควรพัฒนาการ ปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายเลขานุการในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนข้อมูลให้แก่ คณะกรรมการการทอ้งเที่ยวและกีฬา ให้สามารถพิจารณาและดำเนินการสำเร็จตามเป้าหมาย คณะกรรมการเกิดความพึงพอใจ มีความเชื่อถือและให้การยอมรับ อันจะนำไปสู่การพัฒนา ตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานต่อไป

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงสภาพของปัญหาในปัจจุบันภายในกลุ่มงาน คณะกรรมการการทอ้งเที่ยวและกีฬา พบว่าประเด็นปัญหาก็หลายเดี๋ยวนั้นเป็นปัญหาที่สำคัญในปัจจุบัน

คณะกรรมการการท่งเที้ยวและกีฬา อาจนำประเด็นดังกล่าวมาศึกษาพิจารณาเพื่อหาหนทางแก้ไข ในอนาคต ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันกีฬามวยเด็กอยู่ในความสนใจของสังคม อีกทั้ง คณะกรรมการ การท่งเที้ยวและกีฬาได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาบ่อยครั้ง เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวย ปัญหาเกี่ยวกับอายุของเด็กที่จะแข่งขันชกมวย ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัย ในการแข่งขันชกมวยสำหรับนักมวยที่เป็นเด็ก ปัญหาผลกระทบด้านสังคม เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่ ยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรม

ผู้ศึกษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการการท่งเที้ยว และกีฬา : กรณีศึกษาปัญหากีฬามวยเด็ก โดยการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น ผลงาน ของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา การกีฬา แห่งประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย) และจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง กฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง นำมารวบรวม ประมวล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาพปัญหา ความเป็นมาของกีฬามวยเด็ก เพื่อประโยชน์ต่อภาพรวมของกีฬามวย และนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ข้อมูลที่ถูกรวบรวม และวิเคราะห์ดังกล่าว จะดำเนินการจัดทำเป็นเอกสารทางวิชาการ และจัดเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูล ของคณะกรรมการการท่งเที้ยวและกีฬา โดยสามารถเข้าถึงได้จากหน้า Web Site ของ คณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการและบุคคลที่สนใจสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความเป็นมาของกีฬามวยเด็ก

2.2 เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับปัญหากีฬามวยเด็ก เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาให้แก่คณะกรรมการการท่งเที้ยวและกีฬา

3. ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การจัดทำข้อมูลทางวิชาการเพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการ การท่งเที้ยวและกีฬา : กรณีศึกษาปัญหากีฬามวยเด็ก” โดยกำหนดขอบเขตเฉพาะกีฬามวยเด็ก ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

4. วิธีการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ยึดหลักระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการ รวบรวมข้อมูล และการระดมสมอง ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร (Documentary Study)

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ข้อบังคับเกี่ยวกับกีฬามวย กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลผลการดำเนินการกีฬามวยของ คณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา การกีฬาแห่งประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย) เอกสารวิจัย บทความ เอกสารวิชาการ หนังสือ แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

4.2 การระดมสมอง (Brainstorming) จากผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน นิติกร วิทยากร ในกลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทำให้ทราบสภาพปัญหา ความเป็นมาของกีฬามวยเด็ก

5.2 ทำให้มีข้อมูลด้านวิชาการเกี่ยวกับปัญหากีฬามวยเด็ก เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาให้แก่คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยเด็ก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำเอกสารวิชาการ เรื่องการจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการการทอ่งเทียวและกีฬา กรณีศึกษาปัญหากีฬามวยเด็ก อันประกอบด้วย

1. พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มีทั้งสิ้น 63 มาตรา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา โดยมีหลักการและเหตุผลตามหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ ดังนี้

“เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการแข่งขันมวยและส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยไทยให้มาตรฐาน ดังนั้นสมควรให้มีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าว และเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคลในวงการกีฬามวยที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”¹

1.1 เรื่องสังกัดค่ายมวยในกีฬามวยไทย

ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้วางหลักของกีฬามวยไทยไว้ว่า นักมวยนั้นต้องทำการขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยก่อนถึงจะทำการชกมวยได้โดยมีหลักว่าต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ ไม่ติดพิษสุราเรื้อรัง ไม่เป็นบุคคลที่มีจิตไม่สมประกอบและไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียแก่วงการมวย ซึ่งผู้เยาว์ที่จะขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยนั้นต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมเสียก่อน จึงจะสามารถจดขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยได้ และผู้เยาว์ที่จะขึ้นทะเบียนเป็นนักมวยแล้วสามารถทำนิติกรรมที่เกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก และนักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งและต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด ตัวอย่าง เรื่องที่หัวหน้าค่ายมวยอาจใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมเป็นเรื่องของนักมวยที่มีชื่อว่า ปืนกล ต.สุรัตน์

¹ วิกรณ์ รัชชปวงชน. (2552). มวย กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ. วารสารกฎหมายสุโขทัยธรรมาธิราช, 19(2) หน้า 122-128.

ที่มีปัญหาในเรื่องการใช้ชีวิตนอกเหนือจากการชกมวยทำให้มีปัญหาทำให้หัวหน้าค่ายมวย ต.สุรัตน์ เสียสุรัตน์ ทับทิมนิลิน กล่าวว่าตนเองนั้นพยายามแก้ไขปัญหามาของ ปิ่นกล ต.สุรัตน์ มาโดยตลอด ซึ่งทาง ปิ่นกล ต.สุรัตน์ นั้นไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบค่ายมวยอย่างเคร่งครัด โดยเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ทางหัวหน้าค่ายมวย ต.สุรัตน์ ได้สั่งให้นักกีฬาที่อยู่ภายใต้สังกัดของตนนั้น เลิกชกโดยทันที โดยไม่มีข้อต่อรองใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะหัวหน้าค่ายอื่นจะมาอ้อนวอนขอตัวนักมวยคนนี้ก็ไมยอม สั่งให้นักมวยในสังกัดของตนเลิกชกทันที จากในกรณีจะเห็นว่าสิทธิขาดนั้นขึ้นอยู่กับหัวหน้าค่ายเพียงคนเดียว นักกีฬานั้นไม่สามารถออกสิทธิออกเสียงใด ๆ ได้ ถูกสั่งให้เลิกชกมวยทันที แม้นักมวยจะมีการกระทำ ความผิดควรมีคณะกรรมการตรวจสอบแบบอิสระ เพื่อความเป็นธรรมแก่นักมวยเพื่อลงโทษนักมวยที่ประพฤติผิดระเบียบของค่ายมวยอย่างเป็นธรรม ไม่ใช่สิทธิขาดอยู่ที่หัวหน้าค่ายมวยเพียงคนเดียว

1.2 การทุจริตกีฬามวยไทย

ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้ให้คำนิยาม คำว่า ล้มมวย ไว้ว่า การแสวงชกให้แพ้หรือการแข่งขันที่ได้กำหนดผลไว้โดยล่วงหน้าหรือมีเจตนากำหนดการแข่งขันไว้ล่วงหน้า² เมื่อมีการล้มมวยเกิดขึ้นนั้นก็จะมีบทลงโทษแก่นักกีฬาหรือผู้ตัดสินที่รับสินบนในการล้มมวยในแต่ละครั้ง โดยเมื่อมีการล้มมวยจะมีการสอบสวน หลังจากที่นักมวยนั้นชกเสร็จในทันที การล้มมวยก็จะเกิดขึ้นต่อเมื่อกรรมการนั้นสั่งยุติการชกโดยให้เหตุผลว่า นักมวยคนนั้นชกไม่สมศักดิ์ศรี โดยเหตุผลนี้อาจเกิดจากนักมวยนั้น ได้รับเงินสินบนเพื่อทำการล้มมวย หรืออาจถูกว่าจ้างให้ทำการล้มมวย แต่การถูกรวมการสั่งยุติการชกนั้นอาจจะไม่ใช่การล้มมวยเสมอไป อาจเกิดจากนักมวยนั้นไม่สบายหรือชกผิดฟอร์มอาจเกิดจากสภาพร่างกายของนักมวยเอง การจะทราบได้ว่าการล้มมวยหรือไม่นั้นย่อมมีการสอบสวนและพิจารณา แต่การพิจารณาในแต่ละครั้งตามพระราชบัญญัติไม่ได้ระบุชัดเจนว่าบุคคลใดต้องเข้าไปสู่กระบวนการสอบสวนด้วย ตามสภาพความเป็นจริงจะมีเพียงผู้จัดการ แข่งขันหัวหน้าค่ายมวยนักมวยและพนักงานสอบสวนอยู่ในการพิจารณาแต่ละครั้งว่านักมวยคนนั้นได้รับสินบนให้ทำการล้มมวยหรือไม่ หรือถูกจ้างวานจากบุคคลใดหรือไม่ ซึ่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มีบทกำหนดเกี่ยวกับการล้มมวยไว้ใน มาตรา 49 - มาตรา 51 ว่าห้ามไม่ให้ผู้ใด ขอให้หรือรับทรัพย์สินเพื่อจงใจให้นักมวยทำการล้มมวย³ หรือเพื่อจงใจไม่ให้ตัดสิน

² พระราชบัญญัติมวย พ.ศ. 2542 มาตรา 3

“ในพระราชบัญญัตินี้

“การล้มมวย” หมายความว่า การเข้าแข่งขันกีฬามวยโดยแสวงชกแพ้ และให้หมายรวมถึงการเข้าแข่งขันกีฬามวย โดยได้มีการกำหนดผลการแข่งขันไว้เป็นการล่วงหน้า หรือมีเจตนาเพื่อให้ผลการแข่งขันกีฬามวยเป็นไปตามที่กำหนดผลล่วงหน้า”

³ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 48

“ห้ามมิให้ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่นักมวยหรือผู้อื่นเพื่อจงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย”

ตามระเบียบและกติกากการแข่งขันอย่างถูกต้อง และห้ามนักมวยนั้นรับหรือยอมรับทรัพย์สินเพื่อจูงใจให้นักมวยนั้นกระทำการล้มมวย⁴ และพระราชบัญญัตินี้ยังรวมถึงห้ามไม่ให้ผู้ตัดสินรับหรือยอมรับทรัพย์สินเพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินไม่ตัดสินตามระเบียบอีกด้วย⁵

เมื่อสอบสวนแล้วมีผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้กำหนดบทลงโทษในมาตรา 59 ไว้ว่า ถ้าผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ⁶ การกำหนดผลการแข่งขันล่วงหน้าอีกอย่างคือ การวางยานักมวยซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในวงการมวยเพื่อให้นักมวยนั้นอ่อนแรงหรือบกพร่องต่อการทำการแข่งขัน เนื่องจากปัจจุบันการแข่งขันกีฬามวยนั้นมีการพนันเข้ามาเกี่ยวข้อง บุคคลภายนอกจะแสวงหาผลประโยชน์ต่อตัวนักกีฬา พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ห้ามไม่ให้ปลอมปนอาหารยาหรือเครื่องอุปโภคอื่นใด เพื่อให้นักมวยคนนั้นเสื่อมถอยกำลังที่จะชกมวยได้⁷

1.3 การใช้สารเสพติดหรือสารกระตุ้นในกีฬามวยไทย

การใช้สารเสพติดหรือสารกระตุ้นในกีฬามวยไทยนั้น ในสมัยปัจจุบันยังไม่ถูกใช้แพร่หลายในกีฬามวยไทยที่ทำการจัดการแข่งขันภายในประเทศซึ่งมีการแข่งขันชกมวยไทยแทบทุกวัน การใช้สารกระตุ้นยังมีราคาแพงสำหรับนักมวยจึงยังไม่มีบทบัญญัติใดที่ได้กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 แม้จะมีข้อบังคับที่ว่า ในการจัดการแข่งขันชกมวยในแต่ละครั้ง นายสนามหรือผู้จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยของนักมวยโดยอย่างน้อยต้องมีการจัดแพทย์แผนปัจจุบันทำการตรวจสุขภาพของนักมวยแต่ละคนก่อนการแข่งขันกีฬามวยเพื่อรับรองความสมบูรณ์ก่อนการแข่งขันและจัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันหรือพยาบาลวิชาชีพและอุปกรณ์ทางการแพทย์ประจำสนามมวยขณะมีการแข่งขันและจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬามวยด้วย แม้จะมีการตรวจสภาพร่างกายตามระเบียบข้อบังคับ

⁴ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 50

“ห้ามมิให้นักมวยรับหรือยอมรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเพื่อจูงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย”

⁵ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 51

“ห้ามมิให้ผู้ตัดสินรับหรือยอมรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินไม่ตัดสินตามระเบียบและกติกากการแข่งขันอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม”

⁶ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 59

“ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 48 มาตรา 49 หรือมาตรา 50 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

⁷ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 61

“ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยา หรือเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นใด เพื่อให้นักมวยเสพยาหรือใช้ และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพหรือทำให้นักมวยเสื่อมถอยกำลังที่จะชกมวยได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 จริงแต่ก็ไม่มีข้อพิสูจน์ได้ว่านักมวยนั้น ได้ทำการใช้สารกระตุ้นหรือไม่หรือใช้สารเสพติดก่อนหรือหลังจากการแข่งขันหรือไม่

การใช้สารกระตุ้นนั้นถูกตรวจพบได้ว่า นักกีฬาที่ใช้สารกระตุ้นส่วนหนึ่งมาจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่ส่วนหนึ่งเจตนาจะใช้เพราะมีปัจจัยในการคาดหวังในชัยชนะแม้รู้ว่าอาจมีอันตรายถึงชีวิต ความอันตรายจากการที่ใช้สารกระตุ้นนั้นอาจเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว

1.4 การพัฒนาผู้ฝึกสอนในกีฬามวยไทย

ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้การที่ผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยที่จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ฝึกสอนได้นั้นต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียน⁸ และต้องเป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการกำหนด⁹

2. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ.

ร่างพระบัญญัติฉบับนี้จะเป็นมาตรการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน และเป็นแนวทางที่จะสามารถช่วยป้องกันและลดอุบัติเหตุของเด็กและเยาวชนจากการกีฬาหรือนันทนาการได้ ที่สำคัญจะช่วยให้มีมาตรฐานความปลอดภัยในการสอน การฝึกซ้อม การเล่น หรือการแข่งขันกีฬาและนันทนาการของเด็กและเยาวชน รวมทั้งมาตรฐานในอุปกรณ์การกีฬาและเครื่องเล่นนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก มีทั้งหมด 44 มาตรา โดยได้จัดแยกหมวดตามเนื้อหาของกฎหมายออกเป็น 6 หมวด และบทเฉพาะกาล ได้แก่

หมวด 1 บททั่วไป (มาตรา 4 - 5) เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน

⁸ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 32

“ให้นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยมาจดทะเบียนต่อนายทะเบียน และขอมีบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือหัวหน้าค่ายมวย แล้วแต่กรณีตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ที่จดทะเบียนนักมวยด้านศิลปะมวยไทย นักมวยด้านมวยสากล ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย ต้องมีสัญชาติไทย และมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

การจดทะเบียนผู้เยาว์เป็นนักมวย ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน”

⁹ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 31

“ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยต้อง

(1) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด

(2) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(3) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่านำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่วงการกีฬามวย”

กำหนดมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน รวมถึง กำหนดมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์การ กีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน รวมถึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นมีโอกาสเข้าถึงการเล่นกีฬาและนันทนาการที่มี ความปลอดภัย

หมวด 2 คณะกรรมการส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็ก และเยาวชน (มาตรา 8 - 19) กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลมาตรการตามกฎหมายนี้ 2 ระดับ คือคณะกรรมการส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน (จำนวน 34 คน) ที่ดูแลในระดับนโยบาย และคณะกรรมการประสานและกำกับการดำเนินงาน เพื่อความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน (จำนวน 35 คน) ที่จะ ทำหน้าที่ในการประสานและกำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยมีกรมพลศึกษา เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการของทั้งสองคณะ

หมวด 3 มาตรการส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน (มาตรา 20 - 25) กำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยให้บุคคลหรือหน่วยการกีฬาที่จัดให้มีการสอน การฝึก การซ้อม การเล่น หรือการแข่งขันกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน จะต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย ในการกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ป้องกันอันตรายหรือช่วยชีวิต พร้อมอุปกรณ์ที่จำเป็นประจำอยู่ หากเป็นกีฬาปะทะ กีฬาต่อสู้ หรือกีฬาที่มีลักษณะเสี่ยงอันตราย ต้องจัดให้เด็กและเยาวชนสวมใส่หรือใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากกีฬานั้น และประเภะนั้นๆ ให้การรักษาพยาบาลและช่วยเหลือนักกีฬาเด็กและเยาวชนที่ได้รับบาดเจ็บ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิตอันเนื่องมาจากการกีฬาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามที่คณะกรรมการ ส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชนกำหนด ห้ามจัด หรือสนับสนุนการจัดให้มีการเล่นพนันซึ่งกีฬาที่เด็กแข่งขัน

หมวด 4 มาตรการส่งเสริมความปลอดภัยในนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน (มาตรา 26 - 29) กำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยให้บุคคลหรือหน่วยนันทนาการจะต้อง ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น จัดให้มีบุคลากร ทางการแพทย์หรือผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมการปฐมพยาบาลพื้นฐาน พร้อมอุปกรณ์ทางการแพทย์ ที่จำเป็นเพื่อให้บริการปฐมพยาบาลแก่ผู้ได้รับบาดเจ็บจากการเล่นหรืออุปกรณ์ของสวนสนุก ให้การ รักษาพยาบาลและช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ได้รับบาดเจ็บ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิตอันเนื่องมาจากการ เล่นนันทนาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่คณะกรรมการส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬา และนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชนกำหนด

หมวด 5 มาตราการคุ้มครองความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน (มาตรา 30 - 37) กำหนดอำนาจหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ในการปฏิบัติติดตามตรวจสอบ กำกับดูแลการดำเนินงานของหน่วยการกีฬาหรือหน่วยนันทนาการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยที่คณะกรรมการกำหนด รวมถึงการสั่งให้หยุดการดำเนินการทั้งหมด หรือแต่บางส่วนของหน่วยการกีฬาหรือหน่วยนันทนาการที่ฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายนี้กำหนดเพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน

หมวด 6 บทกำหนดโทษ (มาตรา 38 - 42) สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กฎหมายฉบับนี้กำหนด ซึ่งมีทั้งโทษจำคุก หรือโทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่ทำให้แก้ไขและได้มีการดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด การดำเนินคดีอาญานั้นก็เป็นอันระงับไป

บทเฉพาะกาล (มาตรา 43 - 44) เรื่องกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน สำหรับการประชุมคณะกรรมการครั้งแรก และกำหนดให้หน่วยการกีฬาหรือหน่วยนันทนาการที่ดำเนินการอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินกิจการต่อไปได้ จนกว่าคณะกรรมการจะออกระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการเล่นกีฬาในกลุ่มเด็กได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมเด็กให้มีการพัฒนาและมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นอนาคตที่มีคุณภาพของชาติต่อไป ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนแก้ไขของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

3. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

เด็กที่มีสิทธิได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก คือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี บริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส (มาตรา 4) การสมรสต้องมีการจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หากเป็นการสมรสโดยพฤตินัยไม่อยู่ในความหมายนี้

ประเทศไทยประสบผลก้าวหน้าอย่างสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองเด็กในภาวะเสี่ยง การประกาศใช้ พระบัญญัติคุ้มครองเด็ก เมื่อ ปี พ.ศ. 2546 เป็นเครื่องชี้วัดที่สำคัญที่สุดของความก้าวหน้านี้ ซึ่งยกสถานะของประเทศไทยให้เป็นผู้นำ

ด้านการส่งเสริมสิทธิเด็กของภูมิภาคและนานาชาติ พระราชบัญญัตินี้ตั้งอยู่บนหลักการที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก ระบุถึงวิธีอันหลากหลายซึ่งความรุนแรง และการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบที่สามารถทำร้ายเด็ก พ.ร.บ.นี้ ให้การปกป้องคุ้มครองเด็กไทยทั้งหมด ไม่ว่าจะ มีสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย มีชาติพันธุ์ หรือนับถือศาสนาใด เนื้อหาของพระราชบัญญัติ ประกาศอย่างแจ่มชัดว่า การดูแลให้เด็กมีความเป็นอยู่ที่ดี คือหน้าที่รับผิดชอบของทุกคน และจะไม่ยอมให้มีการทารุณกรรมเด็ก พร้อมทั้งระบุถึงความมุ่งมั่นของประเทศไทยที่จะให้การช่วยเหลือเด็ก โดยผ่านทาง การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว

3.1 หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กฯ เป็นกฎหมายที่มุ่งให้ความคุ้มครองแก่เด็กทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงการสงเคราะห์ การคุ้มครองสวัสดิภาพ การพัฒนาและฟื้นฟู ทั้งนี้โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดขั้นตอนและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติต่อเด็กให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กได้รับการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และมีพัฒนาการที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัว รวมทั้งป้องกันมิให้เด็กถูกทารุณกรรม ตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และสมควรปรับปรุงวิธีการส่งเสริมความร่วมมือในการคุ้มครองเด็กระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนของบทนิยามได้กำหนดความหมายของ “เด็ก” ว่าหมายถึงบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส นอกจากนี้ยังได้จำแนกประเภทของเด็กออกเป็น เด็กเร่ร่อน เด็กกำพร้า เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก เด็กพิการ เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด นักศึกษาและนักเรียน

3.2 สาระสำคัญ

หมวด 1 คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก

กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติขึ้น มีอำนาจและหน้าที่ที่สำคัญ คือการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน งบประมาณและมาตรการในการสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมถึงการให้คำปรึกษา แนะนำ

และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานด้านการศึกษา การสงเคราะห์ คຸ້ມຄອງ สวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก นอกจากนี้ยังมีอำนาจตรวจสอบสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคຸ້ມຄອງสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู สถานพินิจ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์คຸ້ມຄອງสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กทั้งของรัฐ และเอกชน

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้มีคณะกรรมการคຸ້ມຄອງเด็กกรุงเทพมหานครและ คณะกรรมการคຸ້ມຄອງเด็กจังหวัด เพื่อกระจายการดูแลให้เป็นไปอย่างทั่วถึง โดยมีอำนาจและหน้าที่ ที่สำคัญ คือ เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน งบประมาณและมาตรการ ในการสงเคราะห์ คຸ້ມຄອງสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก การให้คำปรึกษา แนะนำ และ ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง การติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบ การดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์และส่งเสริมความประพฤติเด็กแล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการ

หมวด 2 การปฏิบัติต่อเด็ก

การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่าในกรณีใดต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญและ ไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และในพ.ร.บ. ฉบับดังกล่าวยังได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการปฏิบัติต่อเด็ก โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

(ก) ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนและพัฒนาเด็กที่อยู่ในความ ปกครองตามสมควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่นรวมถึงการคຸ້ມຄອງ สวัสดิภาพของเด็กมิให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ และผู้ปกครองต้องไม่ทอดทิ้งหรือละทิ้งเด็กไว้ หรือละเลยไม่ดูแลเด็ก

(ข) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดมีหน้าที่คຸ້ມຄองสวัสดิภาพ เด็กที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ รวมถึงดูแลตรวจสอบสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่กฎหมายกำหนด

นอกจากนี้ ยังกำหนดมาตรการต่างๆ ที่สำคัญเพื่อคຸ້ມຄองเด็กทั้งทางด้านร่างกายจิตใจ ชื่อเสียงหรือสิทธิประโยชน์อื่นของเด็ก เช่น ห้ามบุคคลใดกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมเด็ก ห้ามบุคคลใดบังคับ ชุ่เช็ดู ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือเสี่ยงต่อการกระทำผิด ในด้านต่าง ๆ เป็นต้นและเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้ จึงได้ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจและหน้าที่พิเศษบางประการ เช่น อำนาจในการตรวจค้น สถานที่ มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ เรียกให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ เป็นต้น

หมวด 3 การสงเคราะห์เด็ก

ในหมวดนี้ได้กำหนดลักษณะของเด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ไว้และกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการสงเคราะห์เด็ก โดยการสงเคราะห์ในเบื้องต้นเป็นการกำหนดสถานที่อยู่ของเด็ก

ซึ่งต้องพิจารณาตามความเหมาะสมเพื่อให้การช่วยเหลือ สงเคราะห์ พัฒนาและฟื้นฟูต่อไป โดยต้องมีการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัวเพื่อหาวิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

หมวด 4 การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

กำหนดลักษณะของเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยในกรณีมีการกระทำทารุณกรรมต่อเด็กให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจแยกตัวเด็กจากครอบครัวและต้องรีบจัดให้มีการตรวจรักษาทางร่างกายและจิตใจ หลังจากนั้นต้องจัดให้เด็กอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อหาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กต่อไป ส่วนในกรณีที่พบเห็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด เจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว ถ้าเห็นว่าเด็กจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพหรือเห็นว่าจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์เจ้าหน้าที่ก็ต้องดำเนินการจัดให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพหรือการสงเคราะห์ต่อไป ในกรณีที่มอบตัวเด็กให้แก่ผู้ปกครองหรือบุคคลที่ยินยอมรับเด็กไปปกครองดูแลอาจมีการแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กและอาจมีการวางข้อกำหนดเพื่อป้องกันมิให้เด็กมีความประพฤติเสียหายหรือเสี่ยงต่อการกระทำผิด

หมวด 5 ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเพื่อกำกับดูแลเด็ก โดยอาจแต่งตั้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่สมัครใจและมีความเหมาะสม นอกจากนี้ยังได้มีการกำหนดห้ามมิให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเปิดเผยภาพหรือข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับเด็กหรือผู้ปกครองในลักษณะที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่เด็กหรือผู้ปกครอง

หมวด 6 สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู และให้เจ้าหน้าที่ที่กำหนดไว้ทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของสถานที่ดังกล่าว นอกจากนี้ ยังต้องมีผู้ปกครองสวัสดิภาพเป็นผู้ปกครองดูแลและบังคับบัญชา ซึ่งได้มีการกำหนดเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานสงเคราะห์ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานคุ้มครองสวัสดิภาพและผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานพัฒนาและฟื้นฟู โดยมุ่งเน้นให้เด็กเป็นศูนย์กลาง

หมวด 7 การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา และยังให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา เช่น การสอบถามครูอาจารย์เกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก แนะนำหรือตักเตือนผู้ปกครองเกี่ยวกับการดูแลเด็ก และสอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุคคลหรือแหล่งซุกซุกเด็กให้ประพฤติในทางมิชอบ เป็นต้น

หมวด 8 กองทุนคุ้มครองเด็ก

ให้จัดตั้งกองทุนคุ้มครองเด็ก เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก โดยมีคณะกรรมการบริหารกองทุนเป็นผู้บริหารจัดการกองทุน นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน ทำหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน แล้วรายงานผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ

หมวด 9 บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษทางอาญาแก่บุคคลผู้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติต่าง ๆ ตามที่พระราชบัญญัติ ฉบับนี้ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับได้จริงและบรรลุผลตามความมุ่งหมายนั่นเอง

3.3 ผู้รักษาการตามกฎหมายและวันบังคับใช้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ปี 2546 ในประเด็นสำคัญ เช่น

- (ก) เพิ่มเติมกระบวนการพิจารณาคดีคุ้มครองเด็กเข้าไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน
- (ข) กำหนดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำในระดับท้องถิ่นเพื่อเป็นรับผิดชอบดูแลคุ้มครองเด็กในระดับท้องถิ่น

(ค) การกำหนดตำแหน่งและระดับของพนักงานคุ้มครองเด็กที่สามารถเติบโตในสายงาน (Career Path)

(ง) กำหนดกระบวนการและขั้นตอนในการคุ้มครองเด็กให้เป็นระบบ และมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาความสับสนในการปฏิบัติงานของพนักงานคุ้มครองเด็ก

4. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญานี้มี 54 ข้อ แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ว่าด้วยหลักการและเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิต่าง ๆ ที่เด็กพึงได้รับ

ส่วนที่ 2 กำหนดเป็นหลักเกณฑ์และแบบพิธีซึ่งประเทศที่ให้สัตยาบันก่อนอนุสัญญาต้องปฏิบัติตาม

ส่วนที่ 3 เกี่ยวข้องกับกลไกของอนุสัญญา ซึ่งกำหนดวิธีการสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามอนุสัญญาและกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ในการบังคับใช้

สำหรับเนื้อหาในส่วนที่ 1 ซึ่งว่าด้วยหลักการและเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิเด็กที่พึงได้รับแบ่งออกเป็น 6 หลักการ คือ

1. หลักการทั่วไป เป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพทั่ว ๆ ไปในแง่ทั้งส่วนบุคคล การแสดงความคิดเห็น ศาสนา วัฒนธรรม ความเสมอภาคภายใต้กฎหมายเดียวกัน การศึกษาและอื่น ๆ นอกจากนั้นเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองดูแลเด็ก โดยทั่วไป โดยกำหนดไว้ในรูปหลักพึงปฏิบัติของรัฐภาคี อย่างไรก็ตามมีบทบัญญัติที่ตัดปัญหาผลกระทบทางลบในการบังคับใช้อนุสัญญานี้เปิดท้ายไว้ว่าอนุสัญญานี้ไม่มีผลทำให้เด็กได้รับความคุ้มครองน้อยกว่าที่มีอยู่ตามกฎหมายอื่น ๆ

2. หลักการคุ้มครองร่างกายชีวิต เสรีภาพ และสวัสดิภาพของเด็ก มุ่งคุ้มครอง มิให้เด็กถูกละเมิดสิทธิเหนือร่างกาย ชีวิต และเสรีภาพ ไม่ว่าจะทำร้าย ฆ่า ล่วงเกินทางเพศ ชู้ตริต หากำไรทางเพศหรือค้ากำไรทางเศรษฐกิจหรือนำเด็กไปเป็นวัตถุซื้อขายหรือปฏิบัติต่อเด็กที่ไม่เหมาะสมจนเป็นผลเสียต่อสวัสดิภาพของเด็ก รวมทั้งคุ้มครองให้มีการเยียวยา ฟ้นฟู เด็กที่ถูกกระทำละเมิดดังกล่าวให้กลับคืนสู่สภาพปกติได้

3. หลักการให้สวัสดิภาพสังคมแก่เด็ก มุ่งคุ้มครองการให้เด็กได้รับข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการของเด็กให้ได้รับการดูแลด้านสุขภาพอนามัย ได้รับการประกันสังคม ได้รับการศึกษาทั้งในแง่การเล่าเรียนและโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนเพื่อพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ การมีมนุษยสัมพันธ์อันดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้รับการพักผ่อนหย่อนใจและส่งเสริมชีวิตด้านศิลปวัฒนธรรม

4. หลักการคุ้มครองสิทธิทางแพ่ง มุ่งคุ้มครองให้เด็กได้รับสิทธิในฐานะพลเมืองของรัฐ ที่มีชื่อ มีสัญชาติ สามารถติดต่อกับครอบครัวมีภูมิลำเนาหรืออยู่อาศัยร่วมกับบิดามารดาได้รับอุปการะเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยมีรัฐช่วยสนับสนุนและให้หลักประกัน

5. หลักการคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือกระทำความผิดทางอาญา มุ่งคุ้มครองให้เด็กที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างไปจาก ผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่ โดยให้ได้รับผลกระทบจากการต้องถูกดำเนินคดีและควบคุมตัวน้อยที่สุด สำหรับ เด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือกระทำความผิดทางอาญาคู่ครองให้ได้รับโอกาสแก้ไขเยียวยาให้ สามารถเติบโตเป็นพลเมืองดีของสังคม โดยมีสมมติฐานว่าเด็กกระทำการใด ๆ เพราะขาดวุฒิภาวะ และสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลผลักดันต่อความประพฤติของเด็ก นอกจากนี้ ยังมีหลักประกันมิให้เด็กต้อง รับโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต

6. หลักการคุ้มครองเด็กผู้ด้อยโอกาส มุ่งคุ้มครองให้เด็กด้อยโอกาส เด็กผู้ขาด ไร้ผู้อุปการะเด็กผู้ตกอยู่ในภยันตราย และเด็กพิการ ได้รับการดูแลและอุปการะเลี้ยงดูให้เท่าเทียมกับ เด็กทั่วไป

5. กฎหมายต่างประเทศ

กฎหมายต่างประเทศในกีฬามวยมีทั้งมวยสมัครเล่นและมวยอาชีพ กีฬามวยสมัครเล่น มีสหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นนานาชาติ (International Boxing Association) เป็นผู้ควบคุมดูแล กำหนดระเบียบต่าง ๆ และได้มีการจำแนกอายุของการแข่งขันชกมวย โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงอายุ คือ

(1) ผู้ชายและผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 19 -40 ปี โดยใช้ชื่อเรียกว่า “Elite Boxers”

(2) เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี โดยใช้ชื่อเรียกว่า “Youth Boxers”

(3) เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี โดยใช้ชื่อเรียกว่า “Junior Boxers” และก่อนการแข่งขันต้องได้รับใบอนุญาตและต้องมีสมุดบันทึกสุขภาพสำหรับตรวจร่างกาย จากแพทย์ก่อนโดยใบอนุญาตนั้นจะต้องได้รับจากสหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นนานาชาติ (AIBA)¹⁰

¹⁰ AIBA Technical Rules : RULE 1.CLASSIFICATION

1.1.1 Men and Women Boxers between the ages of 19 to 40 are categorized as Elite Boxers.

1.1.2 Boys and Girls Boxers between the ages of 17 to 18 are categorized as Youth Boxers.

1.1.3 Boys and Girls Boxers between the ages of 15 to 16 are categorized as Junior Boxers.

1.1.4 The age of a Boxer is determined using his/her year of birth.

1.1.5 In all competitions related to Junior and school age boys and girls as well as all other younger ages, Boxers are managed only at National Federation and at Confederation levels. The range of the ages of the Boxers participation in these competitions must not be more than 2 years.

จะเห็นว่าสหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นนานาชาติ (AIBA) เป็นองค์กรที่กำหนดระเบียบ กีฬามวยสากลสมัครเล่นซึ่งในบางประเทศได้นำมาบังคับใช้โดยไม่มีการตราเป็นกฎหมายขึ้นด้วย

5.1 เรื่องของสังกัดค่ายมวยในต่างประเทศ

(ก) สหรัฐอเมริกา

ในสหรัฐอเมริกานั้นมีกฎหมายที่กำกับดูแลเกี่ยวกับกีฬามวยอาชีพไว้ ได้แก่ Professional Boxing Safety Act of 1996 ซึ่งตามกฎหมาย Professional Boxing Safety Act of 1996 มีจุดประสงค์ที่จะปรับปรุงและขยายระบบข้อระวังเพื่อความปลอดภัยที่ปกป้องสวัสดิการของ นักมวยอาชีพและการให้ความช่วยเหลือของรัฐในเรื่องของค่าคอมมิชชั่นมวยเพื่อให้กำกับดูแลที่ เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมการชกมวยอาชีพในสหรัฐอเมริกา และข้อกำหนดเกี่ยวกับการขึ้นเป็น นักกีฬามวยอาชีพไว้ว่า นักกีฬาที่จะขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยอาชีพนั้นจะต้องขึ้นทะเบียนกับ คณะกรรมการกีฬามวยของรัฐนั้น ๆ และในกรณีที่เป็นนักกีฬาต่างถิ่นต้องขึ้นทะเบียนกับรัฐนั้น ๆ ตามข้อกำหนด และทางคณะกรรมการจะออกเลขประจำตัวของนักกีฬาให้และนักกีฬานั้นต้องทำการ ต่ออายุทุก ๆ 4 ปี นักกีฬาที่จะขึ้นทำการแข่งขันนั้นต้องแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้งที่จะทำการแข่งขัน และต้องทำการเปิดเผยข้อมูลทางการแพทย์เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา

(ข) เครือรัฐออสเตรเลีย

ในเครือรัฐออสเตรเลียนั้น ได้ใช้บังคับเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนกับขึ้นสังกัดในกีฬามวยไทยนั้นยังไม่มีข้อกำหนดที่แน่ชัดแต่ในทางกีฬามวยสากลนั้นใช้ข้อบังคับภายใต้ข้อบังคับของ สมาคมมวยสากลของเครือรัฐออสเตรเลียได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไว้ว่า ให้นักกีฬานั้นต้องขึ้นทะเบียนสมาคมที่เป็นสมาชิกเท่านั้นซึ่งการขึ้น ทะเบียนนั้นจะขึ้นอยู่กับถิ่นของ นักกีฬาคนนั้นอาศัยอยู่¹¹ ในเครือรัฐออสเตรเลียยังมีกฎหมายที่มากำกับดูแล และนักกีฬาอาชีพ อยู่ด้วยซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมกีฬาอาชีพ ได้แก่ Professional Boxing and Combat Sport Act 1985 ซึ่งจุดประสงค์ของกฎหมายนี้ เพื่อควบคุมกีฬามวยอาชีพและกีฬาที่เกี่ยวข้องระดับอาชีพ เพื่อลดความเสี่ยงและส่งเสริมความปลอดภัยในกีฬานี้¹² ในการขึ้นทะเบียนตามกฎหมายนี้นั้นผู้ที่ จะขึ้นทะเบียนได้ต้องไม่เคยเข้าทำการแข่งขันกีฬาอาชีพ ถ้าทำการฝ่าฝืนจะมีโทษปรับหรือจำคุก

¹¹ Boxing Australia Limited Regulation Relating to Registration of Boxers by Member Association.

2. Subject the provisions contained in regulations 3 and 4 hereof, a boxer may only apply to a Member Association to be registered on its Register of Boxers if the applicant boxer is, at the time of application, resident in the State of Territory within that Member Association is incorporated.

¹² Professional Boxing and Combat Sports Act 1985 : 3 Purpose

The purpose of this Act is to control professional boxing and professional combat sports. To reduce the risk of malpractice and to promote safety.

12 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่อย่างไรก็ตามถ้านักกีฬาอาชีพได้ลงทะเบียนมาแล้วตามรัฐที่ตนอาศัยก็ไม่ต้องลงทะเบียนอีกแต่ต้องทำการให้รัฐที่นักกีฬานั้นได้ลงทะเบียนไว้ทำเป็นหนังสือเพื่อยืนยันการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว การสมัครเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพนั้นต้องให้นักกีฬาได้ยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อลงทะเบียนเพื่อเข้าทำการแข่งขันและต้องปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด โดยต้องมายื่นเรื่องพร้อมรับใบรับรองการมีส่วนร่วมเข้าทำการแข่งขันและนำไปรับรองแพทย์โดยผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ที่ได้รับภายใน 14 วันก่อนยื่นคำร้อง เมื่อยื่นคำร้องแล้วคณะกรรมการจะทำการขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬาอาชีพให้และให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่ได้ระบุไว้ในกรณีนี้ทางคณะกรรมการได้มีการยกเลิกการขึ้นทะเบียน ทางคณะกรรมการจะทำเป็นหนังสือพร้อมเหตุผลได้การยกเลิกขึ้นทะเบียนนั้นให้กับนักกีฬาทราบ โดยนักกีฬาจะมีอายุการขึ้นทะเบียน 3 ปี และสามารถต่อได้ในเมื่อหมดอายุ ซึ่งในปัจจุบันกฎหมายตัวนี้ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น Professional Boxing and Martial Art (Amendment) Act 2001 แต่ก็ยังคงใช้กฎหรือข้อบังคับตามเดิม

5.2 การทุจริตกีฬาในต่างประเทศ

(ก) สหรัฐอเมริกา

ในสหรัฐอเมริกาได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตในกีฬาในเรื่องการให้สินบนเพื่อกำหนดผลการแข่งขันไว้ได้แก่ Bribery in sporting contests ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการให้สินบนในการแข่งขันกีฬาได้ให้คำนิยามไว้ว่า การวางแผน หมายถึงการสื่อสารหรือการขนส่งใด ๆ ที่ทำให้เกิดการให้สินบนเพื่อกำหนดผลการแข่งขันทางการกีฬาให้เกิดขึ้น และกฎหมายนี้ยังควบคุมกีฬาทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นกีฬาประเภทเดี่ยวหรือประเภททีมก็อยู่ในการควบคุมของกฎหมายนี้ และคำว่า บุคคลในกฎหมายนี้ให้รวมถึงองค์กร บริษัท รวมถึงหุ้นส่วนทุกประเภทสมาคมต่าง ๆ ด้วย โดยกฎหมายนี้ได้วางหลักไว้ว่าบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นการสมคบคิดวางแผนหรือใช้อิทธิพลหรืออย่างไรก็ตามเพื่อให้สินบนในการแข่งขันกีฬาได้เกิดขึ้นจะต้องถูกปรับหรือถูกจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 224 (a) ของ Professional Boxing Safety Act Of 1996 และข้อบังคับนี้ไม่มีข้อยกเว้นตามกฎหมายในรัฐต่าง ๆ

(ข) เครือรัฐออสเตรเลีย

ในเครือรัฐออสเตรเลียนั้นจะเห็นได้ว่า การพนันนั้นถูกกฎหมายแต่อย่างไรก็ตามการพนันที่ผิดกฎหมายหรือการหลอกลวงนั้นไม่ใช่การพนันแต่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายที่แสวงหาประโยชน์จากกีฬานั้น และการทุจริตด้านกีฬาเป็นประเด็นที่สำคัญทั่วโลกที่ทำให้เกิดผลเสียขึ้นกับอุตสาหกรรมพนันและรัฐบาล โดยกฎหมายนี้มีชื่อว่า Anti-Match-fixing Policy ใช้เพื่อควบคุมถึงตัวแทนนักกีฬา นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวงการกีฬา โดยทางกฎหมายนั้น

ได้กำหนดข้อต้องห้ามทางกฎหมายไว้ว่า ห้ามให้บุคคลที่เกี่ยวข้องตามข้อบังคับนี้ เข้าทำการพนันในกีฬาหรือเข้าสู่วงจรทางการเงินทางกีฬาในรูปแบบใด ๆ หรือทำการเก็งกำไรในกีฬาที่ตนนั้นเกี่ยวข้องในการแข่งขันหรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬาที่นักกีฬานั้นเข้าทำการแข่งขันหรือเจตนาที่ทำการแข่งขันอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพหรือเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงเกี่ยวกับการวางเดิมพันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในข้อตกลงเกี่ยวกับการพนันหรือจูงใจให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทำการแข่งขันอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพหรือห้ามบุคคลที่เกี่ยวข้องในกีฬานั้นให้ข้อมูลที่เป็นความลับที่สำคัญแก่บุคคลภายนอก ถ้าบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตหรือละเมิดข้อบังคับนี้ คณะกรรมการอาจพิจารณาลงโทษโดยปรับเป็นเงิน ถูกระงับทำการแข่งขันชั่วคราวหรืออาจถูกระงับถาวร¹³ โดยเมื่อถูกกล่าวหาว่าอาจกระทำการทุจริตในกีฬา นักกีฬาต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบโดยระบุถึงรายละเอียดที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดโดยอาจทำโดยวาจาหรือทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามแต่ดุลยพินิจของคณะกรรมการ โดยส่งรายงานนี้ภายใน 48 ชั่วโมง และเป็นความลับ เว้นแต่สามารถเปิดเผยในสิ่งที่จำเป็นได้เมื่อได้รับอนุญาตและต้องรายงานถ้าทราบข้อมูลใหม่ที่เป็นประโยชน์ให้แก่คณะกรรมการทราบ

เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานแล้วต้องพิจารณารายงานดังกล่าวโดยเร็วที่สุด และห้ามไม่ให้คณะกรรมการหรือประธานเจ้าหน้าที่บริหารดำเนินการบังคับใช้กฎและข้อบังคับอื่นหรืออ้างถึงการดำเนินการที่ต้องห้ามต่อหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

5.3 กติกาการชกมวยของประเทศไทยกับต่างประเทศ

กติกาการชกมวยของประเทศไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ (อ้างอิงจากผลการวิจัยสมองของนักมวยเด็กจากโครงการวิจัยและติดตามกลุ่มนักมวยเด็กของศูนย์วิจัยกีฬาก้าวหน้า (ไอแมค AIMC)

¹³ Anti-Match-Fixing Code of Condu.6.4.Penalties.

a) If a Relevant Person admits they engaged in Prohibited Conduct or there is a finding that a Relevant Person has engaged in conduct that is Prohibited Conduct under this Policy or the Code of Conduct, the Board, the Hearing Panel or the Appeal Tribunal, as the case may be, may order that the Relevant Person:

- i. be fined;
- ii. be suspended from participating in and Competition of Event connected with the Sport;
- iii. be banned from participating in any Competition or Event connected with the Sport;

International Boxing Association, Amateur	แคนาดา	ออสเตรเลีย	ไทย
คู่ชกอายุ 11 – 14 ปี 1.5 นาที x 3 ยก	คู่ชกอายุ 11 – 12 ปี 1 นาที x 3 ยก	คู่ชกอายุ 10 ปี 1.5 นาที x 3 ยก	ตั้งแต่อายุ 2 -3 ปีขึ้นไป ซึ่งชกมวยอาชีพ (ไม่พบข้อมูลอื่น ๆ)
คู่ชกอายุ 14 -15 ปี 2 นาที x 3 ยก หรือ 2 นาที x 4 ยก หรือ 3 นาที x 3 ยก (เฉพาะผู้ชาย) แล้วแต่การตกลง	คู่ชกอายุ 13 – 14 ปี 1.5 นาที x 3 ยก คู่ชกอายุ 15 – 16 ปี 2 นาที x 3 ยก	คู่ชกอายุ 13 – 16 ปี 1.5 นาที x 3 ยก หรือ 2 นาที x 3 ยก	
พัก 1 นาที ระหว่างทุกยก			ไม่พบข้อมูล
ห้ามนักมวยขึ้นชกเป็นเวลา 3 สัปดาห์ หลังจากการชกครั้งสุดท้าย			นักมวยเด็ก ประมาณ 30% ขึ้นชกสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
นักมวยต้องสวมรองเท้า ถักเท้า ผ้าพันมือ ฟังยาง กระจับ นวมชกมวยมาตรฐาน และมีเครื่องป้องกันศีรษะ (Head guard) ตลอดการชกทุกครั้ง			นักมวยต้องมีเครื่องป้องกันศีรษะตามที่ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวยกำหนด
โดยการชกจะสิ้นสุดลงเมื่อนักมวยโดนชกจนเครื่องป้องกันศีรษะ (Head guard) เปี้ยวหรือหลุด จำนวน 3 ครั้ง			ไม่พบข้อมูล
หากนักมวยถูกน็อก 1 ครั้ง จะห้ามขึ้นชกอย่างน้อย 30 วัน หากนักมวยถูกน็อก 2 ครั้ง ภายในระยะเวลา 90 วัน จะต้องห้ามขึ้นชกอีกอย่างน้อย 90 วัน นับจากการน็อก ครั้งที่ 2 และหากนักมวยถูกน็อก 3 ครั้ง ภายในระยะเวลา 12 เดือนจะต้องห้ามขึ้นชกอีกอย่างน้อย 360 วัน นับจากถูกน็อก ครั้งที่ 3			นักมวยได้รับการหยุดพักผ่อนร่างกาย รายละเอียดเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวยกำหนด

ตารางที่ 1 กติกาการชกมวยของประเทศไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ ในการจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการการท่งเที๋ยวและกีฬา กรณีศึกษาปัญหาที่พามวยเด็ก โดยเน้นศึกษาข้อมูลเชิงลึก เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหา ความเป็นมาของกีฬาพามวยเด็ก อันจะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการการท่งเที๋ยวและกีฬาต่อไป ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การจัดทำข้อมูลทางวิชาการเพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการการท่งเที๋ยวและกีฬา กรณีศึกษาปัญหาที่พามวยเด็ก” โดยกำหนดขอบเขตเฉพาะกีฬาพามวยเด็ก ตามพระราชบัญญัติกีฬาพามวย พ.ศ. 2542 โดยใช้หลักการศึกษาเอกสารข้อมูล (Documentary Study) รวมถึงการระดมสมอง (Brainstorming)

2. วิธีการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ยึดหลักระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูล และการระดมสมอง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร (Documentary Study)

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติกีฬาพามวย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. ข้อบังคับเกี่ยวกับกีฬาพามวย กฎหมายต่างประเทศ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลผลการดำเนินการกีฬาพามวยของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน) ผลการพิจารณาจากการประชุมคณะกรรมการกิจการเด็ก และเยาวชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เอกสารวิจัย บทความ เอกสารวิชาการ หนังสือแนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.2 การระดมสมอง (Brainstorming) จากผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน นิติกร วิทยากร ในกลุ่มงานคณะกรรมการการท่งเที๋ยวและกีฬา

3. ประชากรในการศึกษา

สำหรับการศึกษานี้ มีกลุ่มตัวอย่างหลักที่เกี่ยวข้องในการศึกษาที่เลือกแบบเจาะจง โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- 3.1 ผู้บังคับบัญชา กลุ่มงานคณะกรรมการการทองเที่ยวและกีฬา จำนวน 1 คน
- 3.2 นิติกร กลุ่มงานคณะกรรมการการทองเที่ยวและกีฬา จำนวน 4 คน
- 3.3 วิทยากร กลุ่มงานคณะกรรมการการทองเที่ยวและกีฬา จำนวน 3 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือในการศึกษา ได้แก่

4.1 การศึกษาเอกสาร (Documentary Study)

ในการศึกษานี้ถือว่าการเก็บข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความเป็นมาของกีฬามวยเด็ก พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. ข้อบังคับเกี่ยวกับกีฬามวยเด็ก กฎหมายต่างประเทศ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลผลการดำเนินการกีฬามวยของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน) ผลการพิจารณาจากการประชุมคณะกรรมการกิจการเด็ก และเยาวชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เอกสารวิจัย บทความ เอกสารวิชาการ หนังสือ แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนในการดำเนินการ เมื่อผู้ศึกษาได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนด้านวิชาการแก่คณะกรรมการในการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว ผู้ศึกษาได้มีการเตรียมองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะฝ่ายเลขานุการผู้สนับสนุนงานวิชาการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

(ก) ศึกษาความเป็นมา สภาพปัญหาของกีฬามวยเด็ก กฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวย ได้แก่ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. ข้อบังคับเกี่ยวกับกีฬามวย กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยจะต้องศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงในเรื่องที่ศึกษา และหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อจัดทำเป็นเอกสารข้อมูลทางวิชาการ เป็นต้น

(ข) ศึกษาข้อมูลการดำเนินการกีฬามวยของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน) ได้แก่ บันทึกการประชุม เอกสารประกอบการพิจารณา เป็นต้น

(ค) ศึกษาเอกสารวิชาการและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยเด็ก

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการได้มาซึ่งสภาพปัญหา ข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว

4.2 การระดมสมอง (Brainstorming) จากผู้บังคับบัญชากลุ่มงานฯ นิติกร วิทยากร ในกลุ่มงานคณะกรรมการการท่งเที่ยวและกีฬา

ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยน ระดมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากผู้บังคับบัญชากลุ่มงานฯ นิติกร วิทยากรในกลุ่มงานฯ โดยผู้ศึกษาได้เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็นด้วยผู้ศึกษาในฐานะฝ่ายเลขานุการได้ทำการสรุปผล และประเด็นต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบในการจัดทำข้อมูลทางวิชาการ กรณีศึกษากีฬามวยเด็ก

จากนั้น จึงนำข้อมูลทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ ประมวลผล และจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา ด้วยการจัดทำเป็นเอกสารทางวิชาการ

5. ระยะเวลาการศึกษา

สำหรับการดำเนินการของผู้ศึกษาในการจัดทำข้อมูลทางวิชาการเพื่อรองรับภารกิจงานของคณะกรรมการการท่งเที่ยวและกีฬา กรณีศึกษาปัญหากีฬามวยเด็ก ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่เดือนมกราคม – มิถุนายน 2562 ซึ่งมีระยะเวลาในการศึกษา ดังนี้

5.1 การศึกษาเอกสาร (ระหว่างวันที่ 20 มกราคม 2562 - 20 มีนาคม 2562)

ขั้นตอนนี้จะเป็นการศึกษาพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ข้อบังคับเกี่ยวกับกีฬามวย กฎหมายต่างประเทศ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ความเป็นมาในภาพรวมกีฬามวยเด็ก เอกสารวิจัย บทความ เอกสารวิชาการ หนังสือ แนวคิด วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

5.2 การรวบรวมข้อมูล (ระหว่างวันที่ 20 มีนาคม 2562 – 30 เมษายน 2562)

สำหรับขั้นตอนนี้การเรียบเรียง รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ รวมถึงผลการประชุมของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน) ผลการพิจารณาจากการประชุมคณะกรรมการกิจการเด็กและเยาวชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และการระดมความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกีฬามวยเด็กจากผู้บังคับบัญชากลุ่มงานฯ นิติกร และวิทยากร ในกลุ่มงานคณะกรรมการการท่งเที่ยวและกีฬา

5.3 การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล (วันที่ 30 เมษายน 2562 – 1 มิถุนายน 2562)

ขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการนำผลการศึกษาที่ได้มาสรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำมาจัดทำเป็นรายงานที่จะเตรียมนำเสนอต่อผู้บังคับบัญชากลุ่มงานฯ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาให้แก่คณะกรรมการการท่งเที่ยวและกีฬาต่อไป

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาการจัดทำข้อมูลทางวิชาการ เพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการการศึกษาการท่องเที่ยวและกีฬา : กรณีศึกษาปัญหา กีฬามวยเด็ก ครั้งนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น จากผลการพิจารณาของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (สำนักวิชาการ สำนักกฎหมาย) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา) การกีฬาแห่งประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย) สมาคมที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และกฎหมายต่างประเทศ และได้มีการประชุมระดมสมอง (Brainstorming) ของบุคลากรกลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษาการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานฯ นิตินร วิทยากร เพื่อวิเคราะห์สภาพความเป็นมา เพื่อรองรับการปฏิบัติงานด้านวิชาการให้แก่คณะกรรมการ หาข้อสรุปประเด็นปัญหาต่าง ๆ ของกีฬามวยเด็ก ซึ่งเป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยดำเนินการวิเคราะห์ผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลการศึกษา สภาพปัญหา ความเป็นมาของกีฬามวยเด็ก
2. ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับปัญหา กีฬามวยเด็ก
3. วิเคราะห์ สังเคราะห์ ปัญหาและอุปสรรคกีฬามวยเด็ก

1. ผลการศึกษา สภาพปัญหา ความเป็นมาของกีฬามวยเด็ก

ผู้ศึกษาได้ศึกษา รวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน) ผลการศึกษาจากการประชุมคณะอนุกรรมการกิจการเด็ก และเยาวชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ อำนวยการหน้าที่ของคณะกรรมการกีฬามวย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยสรุปดังนี้ คือ

1.1 ผลการพิจารณาของคณะกรรมการชุดที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน) ได้มีการพิจารณาศึกษาเรื่องกีฬามวย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ดังนี้

1.1.1 เรื่อง แนวทางการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 (วันพุธที่ 8 กันยายน 2553)

สรุปมติ/ผลการประชุม คณะกรรมการได้ประชุมร่วมกับกรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยมวยไทยศึกษา โดยมีข้อสรุปดังนี้

(1) พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้มีการประกาศใช้มาแล้ว 10 ปี 9 เดือน มี 63 มาตรา และยังคงบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ระเบียบ และข้อบังคับด้วย ซึ่งผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ได้แก่ นักมวย ผู้ฝึกสอน หัวหน้าค่ายมวย นายสนามมวย และผู้จัดการรายการแข่งขันกีฬามวย

(2) ผลการวิจัยสภาพปัญหาจากการใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มีดังนี้

1) คณะกรรมการกีฬามวย ในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิไม่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญกีฬามวย ทั้งที่ในกฎหมายได้กำหนดว่าอย่างน้อยต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจาก 4 ภาค และเป็นผู้ที่มีความรู้ในวงการมวย

2) ปัญหามาตรการเพื่อความปลอดภัยของนักมวย

3) ปัญหาการย้ายสังกัดและการย้ายค่ายมวย

4) ปัญหาในการแข่งขันชกมวย

1.1.2 แนวทางการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 (วันพฤหัสบดีที่ 26 พฤศจิกายน 2552)

ประเด็นการพิจารณา

(1) เหตุผลและความเป็นมาในการประกาศใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

(2) สภาพปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ในทางปฏิบัติตั้งแต่ประกาศใช้จนถึงปัจจุบัน

สรุป/มติที่ประชุม

1) คณะอนุกรรมการให้ข้อคิดเห็นว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากมีความยุ่งยากซับซ้อนและใช้ระยะเวลานาน จึงเสนอให้คณะกรรมการกีฬามวย ออกกฎกระทรวงหรือระเบียบวิธีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไป

2) เสนอให้มีกรีกฬาแห่งประเทศไทยมีการวางแผน การวางกฎเกณฑ์ และควบคุมกีฬามวยประจำปี เพื่อพัฒนาด้านกรีกฬามวย และถือเป็นการประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละปี เพื่อที่จะสามารถใช้งบประมาณในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) เห็นควรให้การกีฬาแห่งประเทศไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านมาในการพัฒนากีฬามวย เพื่อให้คณะกรรมการนำสรุปรายงานดังกล่าว เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาต่อไป

1.2 ผลจากการพิจารณาจากการประชุมคณะกรรมการกิจการเด็ก และเยาวชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (วันพุธที่ 2 ธันวาคม 2558) ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยสรุปดังนี้

เมื่อวันพุธที่ 2 ธันวาคม 2558 โดยเชิญคณะผู้วิจัยจากคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล นำโดยศาสตราจารย์แพทย์หญิงจิรพร เหล่าธรรมทัศน์ อาจารย์ประจำคณะแพทยศาสตร์ และศาสตราจารย์อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ อาจารย์ประจำคณะแพทยศาสตร์ และคณะกรรมการการกีฬา ในคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งที่ประชุมมีข้อสรุปร่วมกัน ดังนี้

จากสถานการณ์ในประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่าจำนวนของนักมวยเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากกีฬามวยไทยกำลังเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างสูง นอกจากนี้ ยังพบว่าเด็กเริ่มฝึกซ้อมและขึ้นชกมวยอาชีพ มีอายุเฉลี่ยเพียง 2 -3 ปีเท่านั้น อีกทั้งยังพบว่ากฎและกติกากการชกมวยของเด็กไทย มีความแตกต่างจากกฎและกติกากการชกมวยสมัครเล่นระดับสากลของต่างประเทศอยู่หลายประการ นอกจากนี้ ยังพบว่าในประเทศอื่น ๆ ไม่มีนักมวยสมัครเล่นที่อายุต่ำกว่า 10 ปี แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยกลับพบว่า ในช่วงเทศกาลมีนักมวยเด็กขึ้นชกแทบทุกวัน ดังนั้น ผลกระทบสำคัญที่เกิดจากการชกมวยของเด็กไทย คือ การบาดเจ็บทางสมอง เนื่องจากถูกชกที่ศีรษะโดยตรงทำให้ศีรษะสมอง มีเลือดออกในเนื้อสมอง และเกิดการยืดหรือขาดของเส้นประสาท นอกจากนี้ยังพบว่า เกิดการบาดเจ็บภายในของสมองจากแรงปะทะที่ศีรษะ เนื่องจากถูกชกข้างศีรษะส่งผลให้สมองกระแทกกับกะโหลกและกระดังพร้อมหมุนกลับไปชนผนังกะโหลกอีกด้าน ซึ่งผลจากการฉีกขาดของเซลล์สมองกับใยประสาท พบว่าศักยภาพในการส่งสัญญาณของระบบประสาทติดขัดส่งผลให้สมองไม่สามารถสั่งการได้ตามปกติ ประกอบกับอาจมีเลือดออกในสมองตรงบริเวณที่ฉีกขาด และหากได้รับการกระทบกระเทือนในระยะเวลายาว ในที่สุดเซลล์สมองจะตายและฝ่อลง ซึ่งหากเซลล์สมองตายแล้วไม่สามารถสร้างใหม่มาแทนได้ จึงส่งผลกระทบยาวต่อระบบประสาทอาจนำไปสู่อาการบกพร่องทางปัญญา หรือภาวะสมองเสื่อมได้

1.3 คณะกรรมการกีฬามวย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 กำหนดที่มา องค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการของคณะกรรมการกีฬามวยไว้ดังนี้

1.3.1 ที่มา และองค์ประกอบของคณะกรรมการ ตามมาตรา 5

ตามมาตรา 5 กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกีฬามวย” ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงแรงงาน นายกษมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย เป็นกรรมการและเลขานุการ

1.3.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกีฬามวย

อำนาจหน้าที่ทั่วไป ตามมาตรา 9

ตามมาตรา 9 กำหนดให้คณะกรรมการกีฬามวยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กีฬามวย
- (2) วางแผนและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬามวย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวย
- (3) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และจรรยาบรรณของบุคคลในวงการกีฬามวย
- (4) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ
- (6) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (7) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

อำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ตามมาตรา 10

ตามมาตรา 10 กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

อำนาจในการเรียกบุคคลมาชี้แจงหรือให้ส่งเอกสาร ตามมาตรา 11

ตามมาตรา 11 กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 9 และมาตรา 10 คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลในวงการกีฬามวยมาให้ข้อเท็จจริง

คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมา เพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

อำนาจในการให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นสวัสดิการแก่บุคคลในวงการกีฬามวย และเพื่อส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กิจกรรมกีฬามวย ตามมาตรา 12 และ มาตรา 13

ตามมาตรา 12 กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เพื่อส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยที่เป็นบุคคลธรรมดาในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวยหรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ และตามมาตรา ๑๓ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กิจกรรมกีฬามวย

1.4 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ได้รับการรับรองจากสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2532 และมีผลใช้บังคับในวันที่ 2 กันยายน 2533 ประกอบด้วยบทบัญญัติรวม 54 ข้อ โดยมีหลักการและเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิต่าง ๆ ที่เด็กควรได้รับ แบ่งออกเป็น 6 หลักการ คือ

หลักการข้อที่ 1 หลักการทั่วไป

หลักการข้อที่ 2 หลักการคุ้มครองร่างกาย ชีวิต เสรีภาพ และสวัสดิภาพของเด็ก

หลักการข้อที่ 3 หลักการให้สวัสดิการสังคมแก่เด็ก

หลักการข้อที่ 4 หลักการคุ้มครองสิทธิทางแพ่ง

หลักการข้อที่ 5 หลักการคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือการกระทำ ความผิดทางอาญา

หลักการข้อที่ 6 หลักการคุ้มครองเด็กผู้ด้อยโอกาส

ผลการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก

นับแต่ได้ลงนามเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ประเทศไทยได้ตระหนักถึงสิทธิเด็กและได้ดำเนินการตามพันธะผูกพันต่าง ๆ ตามบทบัญญัติในอนุสัญญาเสมอมา สำหรับมาตรการทางด้านกฎหมายนั้น ประเทศไทยได้ดำเนินการตรากฎหมายและปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อเด็กมากมาย รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชน แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เน้นการคุ้มครองเด็กที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในเรื่องการถามปากคำเด็ก และการสืบพยานเด็ก ห้ามมิให้นำโทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำ

ความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เพิ่มความคุ้มครองเด็กหญิงและเด็กชายจากการกระทำความผิดทางเพศ และแก้ไขเกณฑ์อายุเด็กในกรณีกระทำความผิดทางอาญาให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเกณฑ์อายุของเด็กที่กำหนดในอนุสัญญา พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ปรับอายุขั้นต่ำในการจ้างงานจาก 13 ปี เป็น 15 ปี และเพิ่มมาตรการต่าง ๆ ในการคุ้มครองแรงงานเด็ก เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม พบว่ากฎหมายภายในของประเทศไทยบางฉบับยังมีหลักการไม่สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เช่น พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดอายุขั้นต่ำของนักมวยที่สามารถจดทะเบียนได้ไว้ที่อายุไม่ต่ำกว่า พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดอายุขั้นต่ำของนักมวยที่สามารถจดทะเบียนได้ไว้ที่อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตจัดการแข่งขันชกมวยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ ไว้ว่าให้มีเฉพาะเมื่อมีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขัน ซึ่งการกำหนดเช่นนี้อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพความปลอดภัย และพัฒนาการทางร่างกายและสติปัญญาของเด็ก จึงควรพิจารณาทบทวนปรับอายุของนักมวยเป็นไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ นอกจากนี้ยังพบว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ยังคงประสบกับปัญหาการบังคับใช้ กล่าวคือ การบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองแรงงานเพื่อคุ้มครองแรงงานเด็กยังไม่ครอบคลุมในทุกกิจการ โดยยังคงพบว่ามีสถานประกอบการขนาดเล็กกระทำความผิดและยากแก่การตรวจสอบและการบังคับใช้กฎหมายยังไม่ครอบคลุมถึงการทำงานในภาคส่วนที่ไม่เป็นทางการ

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษา สภาพปัญหา ความเป็นมาของกีฬามวยเด็กจากผลการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการคุ้มครองเด็ก และเยาวชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมการกีฬามวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ทำให้เห็นถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้และครอบคลุมทั้งในส่วนของกีฬามวยผู้ใหญ่และกีฬามวยเด็ก โดยจากสถานการณ์ในประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่าจำนวนของนักมวยเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากกีฬามวยไทยกำลังเป็นที่ได้รับความนิยมนอย่างสูง และตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 9 (1) ได้บัญญัติไว้ว่า “ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กีฬามวย” และมาตรา 9 (2) ได้บัญญัติไว้ว่า “วางแผนและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬามวย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวย” และจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น พบว่ากฎและกติกากการชกมวยของเด็กไทย มีความแตกต่างจากกฎและกติกากการชกมวยสมัครเล่นระดับสากลของต่างประเทศอยู่หลายประการ นอกจากนี้ ยังพบว่าในประเทศอื่น ๆ ไม่มีนักมวยสมัครเล่นที่อายุต่ำกว่า 10 ปี แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยกลับพบว่า ในช่วงเทศกาลมีนักมวยเด็กขึ้นชกแทบทุกวัน ดังนั้น ผลกระทบสำคัญที่เกิดจากการชกมวยของเด็กไทย อาทิ การบาดเจ็บทางสมอง เนื่องจากถูกชกที่ศีรษะโดยตรงทำให้ศีรษะสมองมีเลือดออกในเนื้อสมอง และเกิดการยึดหรือขาดของเส้นประสาท ดังนั้น เพื่อให้สิทธิเด็กที่ได้รับการรับรองตามอนุสัญญาบังเกิดผลที่เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อเด็กอย่างสูงสุด ประเทศไทย

มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในบางประการ อาทิ การกำหนดเกณฑ์อายุขั้นต่ำของนักมวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 การพัฒนาระบบการตรวจสอบแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ให้มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของอนุสัญญาและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามกฎหมายและอนุสัญญาอย่างเคร่งครัด

2. ผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับปัญหากีฬามวยเด็ก

ผู้ศึกษาได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544 กฎหมายต่างประเทศ ข้อบังคับความปลอดภัยชกมวยเด็ก กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เอกสารวิชาการ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปดังนี้

- 2.1 ด้านสังกัดค่ายมวย
- 2.2 ด้านอายุของเด็กที่จะแข่งขันชกมวย
- 2.3 ด้านอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวย
- 2.4 ด้านสังคม

2.1 ด้านสังกัดค่ายมวย

2.1.1 พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มีทั้งสิ้น 63 มาตรา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา โดยมีหลักการและเหตุผลตามหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ ดังนี้

“เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการแข่งขันมวยและส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยไทยให้มาตรฐาน ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าว และเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคลในวงการกีฬามวยที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

“มาตรา 30 นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด

“ข้อตกลงจำกัดไม่ให้นักมวยย้ายสังกัดค่ายมวยเป็นโมฆะ เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้วางหลักของกีฬามวยไทยไว้ว่า นักมวยนั้นต้องทำการขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยก่อนถึงจะทำการชกมวยได้ โดยมีหลักว่าต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ ไม่ติดพิษสุราเรื้อรังไม่เป็นบุคคลที่มีจิตไม่สมประกอบและไม่มีคุณสมบัติเสื่อมเสียแก่วงการมวย ซึ่งผู้เยาว์ที่จะขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยนั้นต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมเสียก่อนจึงจะสามารถจดทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยได้ และผู้เยาว์ที่จะขึ้นทะเบียนเป็นนักมวยแล้วสามารถทำนิติกรรมที่เกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก และนักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่ง และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด

2.2.2 ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544

เพื่อให้การสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวยของนักมวย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 (5) และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 คณะกรรมการกีฬามวยจึงออกระเบียบ ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวยไว้ ดังต่อไปนี้

“ข้อ 7 สัญญาสังกัดค่ายมวย ให้มีกำหนดอายุสัญญาได้ตามที่ตกลงกันแต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 8 ปี เว้นแต่นักมวยที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ในวันทำสัญญาให้กำหนดอายุสัญญาได้ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่ได้ลงนามในสัญญา”

2.2.3 กฎหมายต่างประเทศ

(1) สหรัฐอเมริกา

ในสหรัฐอเมริกานั้นมีกฎหมายที่กำกับดูแลเกี่ยวกับกีฬามวยอาชีพไว้ ได้แก่ Professional Boxing Safety Act of 1996 ซึ่งตามกฎหมาย Professional Boxing Safety Act of 1996 มีจุดประสงค์ที่จะปรับปรุงและขยายระบบข้อระวังเพื่อความปลอดภัยที่ปกป้องสวัสดิการของนักมวยอาชีพและการให้ความช่วยเหลือของรัฐในเรื่องของค่าคอมมิชชั่นมวยเพื่อให้กำกับดูแลที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมชกมวยอาชีพในสหรัฐอเมริกา และข้อกำหนดเกี่ยวกับการขึ้นเป็นนักกีฬามวยอาชีพไว้ว่า นักกีฬาที่จะขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยอาชีพนั้นจะต้องขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการกีฬามวยของรัฐนั้น ๆ และในกรณีที่เป็นักกีฬาต่างถิ่นต้องขึ้นทะเบียนกับรัฐนั้น ๆ ตามข้อกำหนด และทางคณะกรรมการจะออกเลขประจำตัวของนักกีฬาให้และนักกีฬานั้นต้องทำการต่ออายุทุก ๆ 4 ปี นักกีฬาที่จะขึ้นทำการแข่งขันนั้นต้องแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้งที่จะทำการแข่งขัน และต้องทำการเปิดเผยข้อมูลทางการแพทย์เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา

(2) เครื่องมือรัฐออสเตรเลีย

ในเครื่องมือรัฐออสเตรเลียนั้น ได้ใช้บังคับเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนกับขึ้นสังกัด ในกีฬามวยไทยนั้นยังไม่มีข้อกำหนดที่แน่ชัด แต่ในทางกีฬามวยสากลนั้นใช้ข้อบังคับภายใต้ข้อบังคับของสมาคมมวยสากลของเครื่องมือรัฐออสเตรเลียได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไว้ว่า ให้นักกีฬานั้นต้องขึ้นทะเบียนสมาคมที่เป็นสมาชิกเท่านั้น ซึ่งการขึ้นทะเบียนนั้นจะขึ้นอยู่กับถิ่นของนักกีฬาคนนั้นอาศัยอยู่ในเครื่องมือรัฐออสเตรเลียนั้นยังมีกฎหมายที่มากำกับดูแล และนักกีฬาอาชีพอยู่ด้วย ซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมกีฬาอาชีพ ได้แก่ Professional Boxing and Combat Sport Act 1985 ซึ่งจุดประสงค์ของกฎหมายนี้ เพื่อควบคุมกีฬามวยอาชีพและกีฬาที่เกี่ยวข้องระดับอาชีพ เพื่อลดความเสี่ยงและส่งเสริมความปลอดภัยในกีฬานี้ ในการขึ้นทะเบียนตามกฎหมายนี้นั้น ผู้ที่จะขึ้นทะเบียนได้ต้องไม่เคยเข้าทำการแข่งขันกีฬาอาชีพ ถ้าทำการฝ่าฝืนจะมีโทษปรับหรือจำคุก 12 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่อย่างไรก็ตามถ้านักกีฬาอาชีพได้ลงทะเบียนมาแล้วตามรัฐที่ตนอาศัย ก็ไม่ต้องลงทะเบียนอีกแต่ต้องทำการให้รัฐที่นักกีฬานั้นได้ลงทะเบียนไว้ทำเป็นหนังสือเพื่อยืนยันการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว การสมัครเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพนั้นต้องให้นักกีฬาได้ยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อลงทะเบียนเพื่อเข้าทำการแข่งขันและต้องปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด โดยต้องมายื่นเรื่องพร้อมรับใบรับรองการมีส่วนร่วมเข้าทำการแข่งขันและนำไปรับรองแพทย์ โดยผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ที่ได้รับภายใน 14 วันก่อนยื่นคำร้อง เมื่อยื่นคำร้องแล้วคณะกรรมการ จะทำการขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬาอาชีพให้และให้ไปทำตามข้อกำหนดของกฎหมายที่ได้ระบุไว้ในกรณีที่ทางคณะกรรมการได้มีการยกเลิกการขึ้นทะเบียน ทางคณะกรรมการจะทำเป็นหนังสือพร้อมเหตุผลได้การยกเลิกขึ้นทะเบียนนั้นให้กับนักกีฬาทราบ โดยนักกีฬาจะมีอายุการขึ้นทะเบียน 3 ปี และสามารถต่อได้ในเมื่อหมดอายุ ซึ่งในปัจจุบันกฎหมายตัวนี้ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น Professional Boxing and Martial Art (Amendment) Act 2001 แต่ก็ยังคงใช้กฎหรือข้อบังคับตามเดิม

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเปรียบเทียบกฎหมาย (ประเทศไทย/สหรัฐอเมริกา/เครื่องมือรัฐออสเตรเลีย)

ประเทศ	ประเทศไทย	สหรัฐอเมริกา	เครื่องมือรัฐออสเตรเลีย
ชื่อกฎหมาย	พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542	Professional Boxing Safety Act of 1996	Professional Boxing And Combat Sports Act 1995
บทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง	มาตรา 30 นักมวย ที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัด ค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่ง ในการชกแต่ละครั้งแต่เพียง		

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบกฎหมายควบคุมเรื่องการสังกัดค่ายมวย

ประเทศ	ประเทศไทย	สหรัฐอเมริกา	เครือรัฐออสเตรเลีย
ชื่อกฎหมาย	พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542	Professional Boxing Safety Act of 1996	Professional Boxing And Combat Sports Act 1995
	ค่ายมวยเดี่ยว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวย ที่ได้รับความเห็นชอบของ คณะกรรมการโดยเคร่งครัด ข้อตกลงจำกัดไม่ให้นักมวย ย้ายสังกัดค่ายมวยเป็นโมฆะ เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนด	ไม่มีระบุ	ไม่มีระบุ
บทกำหนดโทษ	ผลคือขึ้นทะเบียนไม่ได้	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบกฎหมายควบคุมเรื่องการสังกัดค่ายมวย (ต่อ)

2.2 ด้านอายุของเด็กที่จะแข่งขันชกมวย

2.2.1 พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มีทั้งสิ้น 63 มาตรา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา โดยมีหลักการและเหตุผลตามหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ ดังนี้

“เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกีฬามวยไทย เป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทย และชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการแข่งขันมวยและส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยไทยให้มาตรฐาน ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าว และเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคล ในวงการกีฬามวยที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

“มาตรา 29 นักมวยที่จะจดทะเบียนได้ต้อง

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่

คณะกรรมการกำหนด

(3) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(4) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่วงการกีฬามวย

ผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก”

“มาตรา 32 ให้นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยมาจดทะเบียนต่อนายทะเบียนและขอมีบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือหัวหน้าค่ายมวย แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยด้านศิลปะมวยไทย นักมวยด้านมวยสากล ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย ต้องมีสัญชาติไทย และมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

การจดทะเบียนผู้เยาว์เป็นนักมวย ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน”

2.2.2 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก มีสาระสำคัญว่าด้วยหลักการทั่วไป โดยให้คำนิยามคำว่า “เด็ก” ตามอนุสัญญา หมายถึง มนุษย์ทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เว้นแต่จะบรรลุนิติภาวะก่อนหน้านั้นตามกฎหมาย โดยเห็นว่าผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ ไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ สีผิว ภาษา ศาสนา ต้นกำเนิดทางชาติ ชาติพันธุ์ และหลักการคุ้มครองร่างกาย ชีวิต เสรีภาพ และสวัสดิภาพของเด็ก โดยในหลักการ รัฐภาคีเห็นว่าจะต้องคุ้มครองเด็กจากความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ การทำร้ายหรือการกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงหาประโยชน์ รวมถึงการกระทำอันมิชอบทางเพศ ทั้งนี้ รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการทำงานที่น่าจะเป็นการเสี่ยงอันตราย ขัดขวางการศึกษาเป็นอันตรายต่อสุขภาพ การพัฒนาทางร่างกาย สมอง จิตใจ ศิลธรรม และสังคม แต่ในหลักการเดียวกัน รัฐภาคีจะคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ที่เป็นผลร้ายต่อสวัสดิภาพของเด็กไม่ว่าในด้านใด รวมถึงรัฐภาคีจะส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจและการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ได้รับเคราะห์จากการละเลย การแสวงหาประโยชน์การกระทำอันมิชอบ การทรมานหรือการลงโทษ การปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้าและการพิพาทกันด้วยอาวุธ

เมื่อผู้ศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ด้านอายุของเด็กที่จะแข่งขันชกมวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการทำงานที่น่าจะเป็นการเสี่ยง

อันตราย ขัดขวางการศึกษา เป็นอันตรายต่อสุขภาพ การพัฒนาทางร่างกาย สมอง จิตใจ ศีลธรรม และสังคม แต่ในหลักการเดียวกัน รัฐภาคีจะคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ที่เป็นผลร้ายต่อสวัสดิภาพของเด็กไม่ว่าในด้านใดอันที่จะเกิดขึ้นด้วย ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ควรมาตรการความปลอดภัยเรื่องกำหนดอายุในกฎหมายของประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องรับกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

2.3 ด้านอุปสรรคป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวย

2.3.1 พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มีทั้งสิ้น 63 มาตรา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา โดยมีหลักการและเหตุผลตามหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ ดังนี้

“เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกีฬามวยไทย เป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทย และชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการแข่งขันมวยและส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยไทยให้มาตรฐาน ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าว และเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคลในวงการกีฬามวยที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

“มาตรา 14 ในการจัดการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง นายสนามมวย และผู้จัดการรายการแข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยอย่างน้อย ตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

(1) จัดให้แพทย์แผนปัจจุบันตรวจสอบสุขภาพของนักมวยแต่ละคนก่อนการแข่งขันกีฬามวยเพื่อรับรองว่านักมวยมีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมทำการแข่งขัน

(2) จัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันหรือพยาบาลวิชาชีพ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ประจำสนามมวยในขณะที่มีการแข่งขัน

(3) จัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวย

การจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาใช้แนวคิดต่างประเทศเปรียบเทียบข้อบังคับเพื่อความปลอดภัยในการชกมวยของเด็กในต่างประเทศเปรียบเทียบกับของประเทศไทย คือประเทศแคนาดา

ออสเตรเลีย ไทย กฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความปลอดภัยกีฬาชกมวยเยาวชนของประเทศแคนาดา และออสเตรเลีย วางหลักในการคุ้มครองสุขภาพเด็กมากกว่าของไทย และกฎระเบียบข้อบังคับเพื่อความปลอดภัยของประเทศนั้น ในการชกมวยเด็กมีความชัดเจน และมีแบ่งมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการชกมวยเด็กเป็นช่วงอายุอย่างชัดเจนต่างกัน จากข้อมูลที่รวบรวมโดยโครงการวิจัยและติดตามกลุ่มนักมวยเด็ก ศูนย์วิจัยวิจัยก้าวหน้าคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี (AIMC) ได้เปรียบเทียบกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความปลอดภัยกีฬาชกมวยเยาวชนของประเทศแคนาดา ออสเตรเลียและไทย ดังนี้

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อบังคับความปลอดภัยชกมวยเด็ก (แคนาดา ออสเตรเลีย ไทย)

International Boxing Association, Amateur	แคนาดา	ออสเตรเลีย	ไทย
คู่ชกอายุ 11 – 14 ปี 1.5 นาที x 3 ยก	คู่ชกอายุ 11 – 12 ปี 1 นาที x 3 ยก	คู่ชกอายุ 10 ปี 1.5 นาที x 3 ยก	ตั้งแต่อายุ 2 -3 ปีขึ้นไป ซึ่งชกมวยอาชีพ (ไม่พบข้อมูลอื่น ๆ)
คู่ชกอายุ 14 -15 ปี 2 นาที x 3 ยก หรือ 2 นาที x 4 ยก หรือ 3 นาที x 3 ยก (เฉพาะผู้ชาย) แล้วแต่การตกลง	คู่ชกอายุ 13 – 14 ปี 1.5 นาที x 3 ยก คู่ชกอายุ 15 – 16 ปี 2 นาที x 3 ยก	คู่ชกอายุ 13 – 16 ปี 1.5 นาที x 3 ยก หรือ 2 นาที x 3 ยก	
พัก 1 นาที ระหว่างทุกยก			ไม่พบข้อมูล
ห้ามนักมวยขึ้นชกเป็นเวลา 3 สัปดาห์ หลังจากการชกครั้งสุดท้าย			นักมวยเด็ก ประมาณ 30% ขึ้น ชกสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบข้อบังคับความปลอดภัยชกมวยเด็ก (แคนาดา ออสเตรเลีย ไทย)

International Boxing Association, Amateur	แคนาดา	ออสเตรเลีย	ไทย
			นักมวยต้องมีเครื่องป้องกันศีรษะตามที่ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวยกำหนด
	โดยการชกจะสิ้นสุดลงเมื่อนักมวยโดนชกจนเครื่องป้องกันศีรษะ (Head guard) เปี้ยวหรือหลุด จำนวน 3 ครั้ง		ไม่พบข้อมูล
	หากนักมวยถูกน็อก 1 ครั้ง จะห้ามขึ้นชกอย่างน้อย 30 วัน หากนักมวยถูกน็อก 2 ครั้ง ภายในระยะเวลา 90 วัน จะต้องห้ามขึ้นชกอีกอย่างน้อย 90 วัน นับจากการน็อก ครั้งที่ 2 และหากนักมวยถูกน็อก 3 ครั้ง ภายในระยะเวลา 12 เดือนจะต้องห้ามขึ้นชกอีกอย่างน้อย 360 วัน นับจากถูกน็อก ครั้งที่ 3		นักมวยได้รับการหยุดพักผ่อนร่างกาย รายละเอียด เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวยกำหนด

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบข้อบังคับความปลอดภัยชกมวยเด็ก (แคนาดา ออสเตรเลีย ไทย) (ต่อ)

จากข้อมูล กฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยกีฬาชกมวยเยาวชนของประเทศแคนาดา ออสเตรเลียจะมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากกว่าของไทย และมีการแบ่งมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยที่เป็นเด็กไว้ชัดเจน อาทิ ช่วงอายุต่าง ๆ ของนักมวยเด็กจะมีกฎ กติกา ไม่เหมือนกัน ไม่ว่าจะระยะเวลาในการชกแต่ละยกของนักมวยเด็กแต่ละช่วงอายุ แต่กลับกันการชกมวยของไทยกฎกติกาการชกมวยที่นักมวยเป็นเด็ก มีกฎกติกาที่ไม่แน่นอนชัดเจนมวยไทยใช้อาวุธทั้งหมด ศอก และเข่า เด็กจะได้รับบาดเจ็บตั้งแต่ศีรษะจนถึงลำตัว นักมวย เด็กจะคุ้นชินกับความรุนแรงจนกลายเป็นคนก้าวร้าว ผู้ศึกษาเห็นว่าไม่ควรเปิดโอกาสให้เด็กที่เป็นเยาวชน

ชกมวยไทยอาชีพ เด็กเยาวชนควรมีการชกมวยในลักษณะแบบเป็นศิลปะเรียนรู้แบบทฤษฎีของมวยไปก่อน พอมีอายุถึงขนาดของสมองและกะโหลกสมองแข็งแรงเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว ค่อยเริ่มฝึกซ้อมชกมวยแบบจริงจังแบบผู้ใหญ่ได้ด้วยเหตุผลหลายประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรก คือ ผลกระทบทางด้านร่างกาย เพราะไม่ว่าจะมวยไทยหรือมวยสากล นักมวยจะต้องได้รับบาดเจ็บไม่มากก็น้อยถ้าเป็นมวยไทย ซึ่งใช้อาวุธทั้ง หมัด ศอก และเข่า เวลาขึ้นชกเด็กมีโอกาสจะได้รับบาดเจ็บ ตั้งแต่ศีรษะจนถึงลำตัว ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์หลายท่านยืนยันว่า สมองของเด็กอายุไม่เกิน 12 ปี ยังโตไม่เต็มที่ หากถูกชกกระแทกหรือสับตัวอย่างแรงจะเกิดอาการช้ำในไม่ต่างจากอุบัติเหตุรุนแรงทางรถยนต์ เด็กอาจเกิดอาการชาหมดสติหรือเสียชีวิตได้เฉียบพลันหรือถ้าเด็กมีอาการบาดเจ็บ แต่ครั้งไม่รุนแรง แต่ต้องชกมวยอย่างต่อเนื่อง อาการบาดเจ็บในสมอง จะสะสมจนกระทั่งเด็กไม่มีสมาธิในการเรียน ความจำไม่ดี นอกจากนี้ การชกมวยอาจทำให้เกิดอาการบาดเจ็บบริเวณช่องท้อง ตาบอด จนกลายเป็นคนพิการ

ประเด็นที่ 2 ผลกระทบทางด้านจิตใจ เพราะเด็กที่ชกมวยมักเกิดความกลัว ความวิตกกังวลและความเครียดเป็นประจำ เด็กเหล่านี้จะคุ้นชินกับความรุนแรง กลายเป็นเด็กก้าวร้าว และใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เมื่อเด็กเหล่านี้โตขึ้นและมีครอบครัวก็มักจะใช้ความรุนแรง ในการตัดสินปัญหา

ประเด็นที่ 3 เด็กที่ต้องชกมวยตั้งแต่ยังเล็กจะเกิดการเรียนรู้อย่างผิด ๆ ว่า ลูกจะต้องเลี้ยง พ่อแม่ตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อเวลาตนเองมีลูกก็มักจะคิดว่าลูกต้องมีหน้าที่หาเลี้ยงพ่อแม่ ตั้งแต่ยังเล็กเหมือนกับตนเอง ปัญหาที่จะต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่ ทั้ง ๆ ที่ความจริงผู้เป็นพ่อแม่จะต้องเลี้ยงดูลูกจนกว่าจะเติบโตใหญ่ ซึ่งผู้ใหญ่ในวงการมวย มักอ้างว่านักมวยต้องขึ้นชกตั้งแต่อายุยังน้อยเพื่ออนุรักษ์ ศิลปะ มวยไทย ผู้ศึกษาเห็นว่าเรื่องการอนุรักษ์กับการชกมวยอาชีพสามารถอนุรักษ์ได้ โดยการฝึกเด็กให้รู้จักมวยไทย แต่ไม่จำเป็นต้องแข่งขันจริงจังหรือให้เด็กเป็นนักมวยอาชีพ เพราะศิลปะไม่ได้อยู่ที่ตัวเด็ก มวยเด็กชกกันไม่มีชั้นเชิงไม่มีลีลา มีแต่ความโกรธ มีแต่การใช้กำลัง เพราะว่ายังเป็นเด็กการเรียนรู้ที่จะควบคุม อวัยวะต่าง ๆ ยังทำไม่ได้ดี เพราะฉะนั้นไม่มีความเป็นศิลปะอยู่ในมวยเด็ก มีแต่มวยผู้ใหญ่เท่านั้นที่ทำได้ ดังนั้นผู้ศึกษาเห็นว่านักมวยควรมีอายุตั้งแต่ 18 ปี ที่จะขึ้นชกมวยแบบจริงจัง เพราะเด็กเริ่มโตเต็มที่ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือถ้าเป็นไปได้นักมวยที่ยังเป็นเด็กควรมีการฝึกและขึ้นชกแบบมีการควบคุม และบัญญัติระบบกฎหมายเพื่อความปลอดภัยของนักมวยเด็กให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ไม่ใช่ทำแบบปัจจุบันที่นำกฎกติกาของมวยผู้ใหญ่มาบังคับใช้กับนักมวยเด็ก กฎหมายควรมีการกำหนดอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เช่น ต้องสวมเครื่องป้องกันศีรษะ เครื่องป้องกันลำตัว ข้อเท้า และข้อศอกให้แก่มวยเด็กทุกครั้งที่ต้องลงแข่งขัน

อย่างไรก็ตาม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว การชกมวยของเด็กควรมีอุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บบริเวณศีรษะเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 138 และ 182) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไว้ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการคุ้มครองในชีวิตและร่างกาย มีการพัฒนาการเติบโตที่สมบูรณ์แข็งแรง

2.4 ด้านสังคม

จากผลการวิจัยของนักมวยเด็กจากโครงการวิจัยและติดตามกลุ่มนักมวยเด็กของศูนย์วิจัยสิรินิจฉัยก้าวหน้า (ไอแมค AIMC) ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยในเด็ก (CSIP) คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งนำนักมวยเด็กและเด็กทั่วไปที่ถูกคัดกรองแล้วมาสแกนสมองด้วยเครื่อง MRI เพื่อตรวจเปรียบเทียบโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กที่มาจากสภาพแวดล้อมด้านการเป็นอยู่ฐานะทางครอบครัวและการศึกษาเดียวกันหรือใกล้เคียง โดยเปรียบเทียบผลการอ่านค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการสแกนสมองด้วยเครื่อง MRI และตรวจวัดระดับความฉลาดทางสติปัญญา (IQ) ซึ่งภาพรวมของสมองนักมวยเด็ก จำนวน 323 คน เปรียบเทียบกับสมองเด็กทั่วไปจำนวน 253 คน พบว่า เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีที่ก้าวเข้าสู่วงการมวยไทยตั้งแต่ยังเล็กได้รับการบาดเจ็บต่อสมองอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ดังต่อไปนี้

(1) มีเลือดออกในสมองจากการชกหัวทำให้ธาตุเหล็กสะสมในร่างกายซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื้อสมองและการเคลื่อนไหวของร่างกายของนักมวยเด็กมีปริมาณมากกว่าเด็กทั่วไป ซึ่งระดับของธาตุเหล็กสะสมในปริมาณที่สูงส่งผลต่อการทำลายเนื้อเยื่อสมองและทำให้สมองฝ่อ

(2) เซลสมอง และใยประสาทฉีกขาด และถูกทำลาย ทำให้สมองไม่สามารถสั่งการได้ตามปกติ (เซลล์สมองสร้างสัญญาณที่เดินผ่านใยประสาทเพื่อส่งไปสั่งกายส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเปรียบเสมือนกับเครื่องกระจายเสียง)

(3) การทำงานด้านทักษะในการใช้กล้ามเนื้อและมือด้านที่ไม่ถนัดของนักมวยเด็กดีกว่าเด็กทั่วไป ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกฝนของการชกมวยอย่างต่อเนื่อง

(4) การทำงานของสมองด้านความจำลดลง ซึ่งสามารถนำไปสู่อาการบกพร่องทางปัญญาหรือภาวะสมองเสื่อมได้

(5) ระดับสติปัญญา (IQ) ของเด็กที่ชกมวยน้อยกว่าเด็กทั่วไปเกือบ 10 คะแนน และยังพบว่าระดับที่ลดลงอย่างต่อเนื่องตามระยะเวลาในการชก โดยระดับไอคิวของเด็กทั่วไปในประเทศไทยอยู่ระหว่าง 90 – 110 ซึ่งสามารถเรียนจบระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี ส่วนนักมวยเด็กที่ขึ้นชกมากกว่า 5 ปี มีไอคิว 84 คะแนน ซึ่งคะแนนระหว่าง 80 – 89 จะสามารถเรียนจบระดับมัธยมปลายเท่านั้น

จึงสรุปได้ว่า หากเด็กเริ่มชกมวยตั้งแต่ในวัยเด็ก ย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานของอวัยวะสมองและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้านสติปัญญา การควบคุม กล้ามเนื้อ การทรงตัว การเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ และยังมีส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางสมองและสติปัญญาที่อาจลดต่ำลง ซึ่งผลการบาดเจ็บของสมองนักมวยเด็กดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตของเด็กในอนาคต อีกทั้งอาจส่งผลให้เสี่ยงต่อโรคประสาท เช่น อัลไซเมอร์ (โรคหลงลืม) หรือพากินสัน (โรคสั่น) ซึ่งจะเป็นภาระต่อครอบครัวที่เกี่ยวข้องได้ นอกจากนี้ ผลงานวิจัยยังยืนยันว่า “ไม่มีอายุที่ปลอดภัยสำหรับการชกมวย” เนื่องจากพบว่า การชกแต่ละครั้งจะได้รับความกระทบกระเทือนที่ศีรษะ อย่างน้อย 20 หมัด ตลอดการชก 1 ไฟท์ ซึ่งจากการตรวจสอบด้วยเครื่องมือ MRI พบว่ามีการฉีกขาดของเส้นใยประสาท (axon) ที่บริเวณเนื้อขาวของสมอง (White matter) ซึ่งส่งผลให้เกิดความผิดปกติของสมองในระยะยาว

3. วิเคราะห์ สังเคราะห์ ปัญหาและอุปสรรคกีฬามวยเด็ก

จากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารวิชาการต่าง ๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อบังคับเกี่ยวกับกีฬามวย กฎหมายต่างประเทศ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงระดมความคิดเห็นของบุคลากรในกลุ่มงานคณะกรรมการการทอ่งเทีวและกีฬา ได้แก่ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานฯ นิติกร วิทยากร พบปัญหาต่าง ๆ โดยสรุป คือ ปัญหาเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวย ปัญหาเกี่ยวกับอายุของเด็กที่จะแข่งขันชกมวย ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวย ปัญหาผลกระทบด้านสังคม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวย

การเป็นนักมวยนั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้คนใดคนหนึ่งสนใจกีฬามวย ไม่ว่าจะการเล่นกีฬามวยด้วยความชอบส่วนตัวหรือความจำเป็นโดยสภาพแวดล้อมที่ไม่มีทางเลือก ทำให้นักมวยในประเทศไทยนั้นเริ่มหันมาชกมวยตั้งแต่ยังเด็ก อายุประมาณ 8 – 9 ขวบ นักมวยเด็กส่วนใหญ่มักมีฐานะทางบ้านที่ยากจน การชกมวยจึงเป็นทางเลือกที่สมควรจะทำให้เด็กนั้นได้รับการศึกษาที่ดี ส่วนใหญ่พ่อแม่จึงนำเด็กมาฝากที่ค่ายมวยเพื่อจะเข้าสู่วงการมวยอาชีพอย่างจริงจัง หัวหน้าค่ายมวยหรือผู้บริหารค่ายมวยนั้นเป็นส่วนสำคัญที่กำหนดการเดินทางในอาชีพการชกมวยให้กับนักมวยทุกคนในค่ายของตนเอง เพราะหัวหน้าค่ายมวยนั้นมีสิทธิขาดในตัวนักมวยคนนั้นอย่างชัดเจนตามกฎหมาย จึงทำให้เกิดปัญหามากมายเกี่ยวกับตัวนักกีฬามวยเอง เช่น ปัญหาการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมแก่นักมวยนั้นเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะนักมวยนั้นไม่สามารถพูดอะไรได้ ด้วยความที่เป็นเด็กจึงมักไม่มีคนเชื่อ ปัญหาที่สำคัญมากเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวย คือ การ

จำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพมวยเป็นประเด็นที่สำคัญเกิดขึ้นในกีฬามวย แม้จะมีกฎหมายบังคับใช้ว่าหัวหน้าค่ายมวยต้องให้การดูแลนักมวย ให้การศึกษา อีกทั้ง ต้องปกป้องสิทธิให้กับนักมวยที่อยู่ภายใต้สังกัดของตน เมื่อเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศตามปัญหาเรื่องสังกัดค่ายมวย สรุปได้ดังนี้

การสังกัดค่ายมวยในประเทศไทยนั้นจะมีระบุไว้อยู่แล้วว่า นักมวยทุกคนนั้นต้องมีสังกัดค่ายมวยจึงสามารถขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยได้ตามคุณสมบัติของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 30 ที่ระบุว่า นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกมวยแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด และการสังกัดค่ายมวยนั้นตามกฎหมายกำหนดให้นักกีฬามวยและหัวหน้าค่ายอาจทำการตกลงกันเป็นสัญญาในเรื่องของการสังกัดค่ายมวยได้ว่านักมวยคนนี้จะสังกัดในระยะเวลาเท่าไรก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน 8 ปี ส่วนนักกีฬามวยที่อายุไม่ถึง 15 ปี บริบูรณ์ สามารถทำสัญญาได้เช่นกันแต่ไม่เกิน 10 ปี ตามระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544 ข้อ 7 อีกทั้งการไปแข่งขันในนามทีมชาตินั้น ต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากหัวหน้าค่ายมวยก่อน จึงสามารถไปทำการแข่งขันได้ ซึ่งเป็นปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่าสิทธิในการประกอบอาชีพของนักกีฬามวยนั้นเป็นสิทธิของหัวหน้าค่ายมวยแต่เพียงผู้เดียวนั้นเป็นการจำกัดสิทธิในเรื่องการประกอบอาชีพหรือไม่ และการที่ทำสัญญาเรื่องการสังกัดค่ายมวยนั้น ซึ่งตามระเบียบระบุไว้ว่าจะทำสัญญาเท่าไรก็ได้แต่ต้องไม่เกิน 8 ปี หรือ 10 ปีนั้น เป็นการกำหนดระยะเวลาที่นานเกินไปหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับอายุการใช้งานของนักกีฬามวย นอกจากนี้ ยังตรวจสอบได้ยากว่านักกีฬามวยกับค่ายมวยมีการทำสัญญากันจริงหรือไม่ เนื่องจากโดยปกติสัญญาประเภทนี้มักเป็นความลับทางธุรกิจ แต่ในความจริงนั้นจะทราบได้อย่างไรว่ามีการทำสัญญาเรื่องสังกัดค่ายมวยกันจริง

เนื่องจากประเทศไทยนั้นตามจารีตประเพณีที่ปฏิบัติกันในการมวย การดูแลของนักกีฬามวยนั้นเป็นระบบของการเลี้ยงดูอุปถัมภ์ โดยการที่หัวหน้าค่ายจะเลี้ยงเด็กไว้ก่อน เมื่อชกมีชื่อเสียงแล้วค่อยทำสัญญาในการแบ่งเงินรางวัลในการชกมวย จึงทำให้ระบบนี้ถูกปลุกฝังมาอย่างเป็นช้านาน แต่ถ้าในกรณีที่หัวหน้าค่ายเกิดใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรม สิทธิในการประกอบอาชีพจะถูกลิตรอนไปตามข้อบังคับของกฎหมายเพราะตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 นั้นไม่ได้ให้อิสระแก่ตัวนักมวยในการประกอบอาชีพ และถ้านักมวยนั้นอยากย้ายสังกัดค่ายมวย ย่อมเป็นไปได้ยาก เนื่องจากการที่สังกัดค่ายมวยหรือหัวหน้าค่ายมวยนั้นได้ให้การเลี้ยงดูมาตั้งแต่วัยเด็กจึงอาจเกิดเป็นบุญคุณ ถ้าย้ายค่ายไปนักมวยเองอาจถูกกล่าวหาว่าเนรคุณ ทำให้ชื่อเสียงเสื่อมเสียได้

ดังนั้น จากปัญหาดังกล่าวจึงต้องศึกษาหลักกฎหมายในต่างประเทศซึ่งกฎหมายต่างประเทศนั้นจะไม่มีภาระระบุว่าต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งเพียงเท่านั้น แต่จำกัดแค่เรื่องต้อง

ขึ้นทะเบียนกับพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้นก็สามารถเป็นนักกีฬามวยอาชีพได้ โดยไม่ต้องมีสังกัดค่ายมวยก็ได้ และให้อิสระในการประกอบอาชีพกีฬามวยอย่างชัดเจน ในเรื่องสัญญานั้นจะระบุเพียงว่าให้ทำสัญญาในการแข่งขันในแต่ละครั้งเท่านั้น เพื่อไม่เป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ เนื่องจากนักมวยในต่างประเทศนั้นได้ให้อิสระในการเลือกค่ายมวยที่จะไปซ้อมในแต่ละครั้ง อีกทั้งยังสามารถเปลี่ยนผู้ฝึกสอนได้ตามที่ต้องการ เพราะในการแข่งขันในแต่ละครั้งคู่ต่อสู้มักเปลี่ยนไปเรื่อง ๆ นักมวยจึงมีสิทธิที่จะเลือกผู้ฝึกสอนให้ตรงกับความต้องการของตนเอง เพื่อประโยชน์ของตัวนักกีฬาอย่างสูงสุด โดยในต่างประเทศจะจำกัดแค่เพียงว่านักกีฬาคนนั้นต้องทำการแข่งขันภายใต้ผู้จัดการแข่งขันเท่านั้น และห้ามไปแข่งขันในการแข่งขันของผู้จัดการแข่งขันอื่น เพื่อความเป็นระเบียบในการจัดการแข่งขัน ซึ่งจะสังเกตได้ว่านักมวยในต่างประเทศจะไม่มีสังกัดค่ายมวยหรือชื่อชกมวยเหมือนประเทศไทย เพียงแต่ใช้ชื่อของตนเองจริง ๆ ในการชกมวยในแต่ละครั้ง โดยในการชกแต่ละครั้งจะกำหนดเป็นสัญญาค่าตัวในการชกแต่ละครั้งและให้อิสระในตัวนักกีฬาในการหาผู้ฝึกสอนหรือค่ายมวยที่นักกีฬาคนนั้นชื่นชอบในการซ้อมชกมวยในแต่ละครั้ง โดยไม่มีข้อจำกัดว่าต้องซ้อมเพียงค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่ง

3.2 ปัญหาเกี่ยวกับอายุของเด็กที่จะแข่งขันชกมวย

จากผลการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 จากข้อมูล ณ วันที่ 6 มีนาคม 2560 พบว่า ในแต่ละปีนักมวยเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี มาจดขึ้นทะเบียนเป็นนักมวยจำนวนมากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยระหว่างปี 2553 – 2560 ได้มีนักมวยที่เป็นเด็กมาจดขึ้นทะเบียนได้กว่า 10,373 คน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ไม่ห่างจากนักมวยผู้ใหญ่ที่มีอายุเกิน 15 ปี ที่ขึ้นทะเบียนไว้ 17,508 คน ซึ่งเป็นเพียงตัวเลขอย่างเป็นทางการเท่านั้น ซึ่งเชื่อว่าเป็นความจริงแล้วนักมวยไทยที่เป็นเด็กน่าจะมีมากกว่านี้ โดยสถาบันรามจิตติ พบว่า มีเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี ชกมวยไทยบนเวทีอาชีพตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานศึกษาและสถานที่ราชการจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีถิ่นฐานอยู่ในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณเกือบ 8,000 คน ซึ่งจากการขึ้นชกแต่ละครั้งเด็กจะได้รับเงิน 50 – 600 บาท และต้องหักให้ค่ายมวยครึ่งหนึ่ง โดยสาเหตุหลักที่เด็กตัดสินใจชกมวย เนื่องจากต้องการหาเงินส่งเสียเลี้ยงดูพ่อแม่และครอบครัว รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา

อีกทั้ง นักมวยเด็กในไทยเริ่มฝึกซ้อมและแข่งขันชกมวยไทยในช่วงอายุที่น้อยลงอย่างน่าใจหายคือ เฉลี่ยที่ 2 – 3 ปี และคาดว่าแนวโน้มนี้จะคงอยู่ไปเรื่อย ๆ หากไม่มีกฎหมายบังคับเพื่อปกป้องเด็กอย่างจริงจัง เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่หล่อเลี้ยงด้วยอุตสาหกรรมพนันรวมทั้งมวยไทยยังเป็นพื้นฐานกีฬาที่สามารถต่อยอดไปสู่กีฬาต่อสู้อย่างมวยสากลและศิลปะการต่อสู้

ต่าง ๆ โดยกีฬาเหล่านี้กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก หากเด็กเริ่มชกมวยตั้งแต่เด็กย่อมทำให้การทำงานของอวัยวะสมองพัฒนาด้านสติปัญญาการควบคุมกล้ามเนื้อและการทรงตัว การเรียนรู้คิดวิเคราะห์ที่จะเกิดขึ้นในช่วงวัยเด็กได้รับความกระทบกระเทือน ซึ่งจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของสมองและสติปัญญาที่อาจจะต่ำลง ผลกระทบที่สำคัญที่เกิดจากการชกมวยมี 2 รูปแบบ ได้แก่

(1) ผลกระทบที่เกิดจากการบาดเจ็บทางสมอง เนื่องจากถูกชกที่ศีรษะโดยตรง ทำให้ศีรษะและสมองถูกสะบัดและหมุนด้วยแรงเหวี่ยงที่รวดเร็วอย่างกะทันหัน ส่งผลให้สร้างบาดแผลแก่เนื้อสมองโดยตรงและทำให้มีเลือดออกในเนื้อสมอง สมองซ้ำและเกิดการยึดหรือขาดของเส้นประสาท

(2) ผลกระทบที่เกิดจากการบาดเจ็บภายในของสมองจากแรงปะทะที่ศีรษะ เนื่องจากถูกชกข้างศีรษะส่งผลให้สมองกระแทกกับกะโหลกและกระเด็นกลับไปชนผนังกะโหลกอีกด้าน ส่งผลให้เกิดการฉีกขาดของเซลล์สมองกับใยประสาท ทำให้ศักยภาพในการส่งสัญญาณของระบบประสาทติดขัด ประกอบกับอาจมีเลือดออกในสมองตรงบริเวณที่ฉีกขาด และหากได้รับการกระทบกระเทือนในระยะเวลาที่ยาวจนในที่สุดเซลล์สมองจะตายและฝ่อลง ซึ่งหากเซลล์สมองตายแล้วไม่สามารถสร้างใหม่มาแทนได้จึงส่งผลกระทบต่อระบบประสาท

ซึ่งจากการได้ศึกษาพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ในเรื่องเกี่ยวกับบทบัญญัติที่ได้วางหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเป็นนักมวยไว้ในมาตราที่ 29 โดยกำหนดไว้ดังนี้ นักมวยที่จะจดทะเบียนได้จะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่วงการกีฬามวย และในมาตรา 32 วรรคท้าย ได้กำหนดว่า การจดทะเบียนผู้เยาว์เป็นนักมวยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน ส่งผลให้หลังจากผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีกตามมาตรา 29 วรรคท้าย ผู้ศึกษาเห็นว่า ช่องว่างของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ฉบับนี้ จะทำให้ผู้เยาว์อาจถูกล่อลวง ชักจูง ส่งเสริมจากผู้ใหญ่ที่ไม่หวังดีได้ง่าย โดยผู้ใหญ่อาจชักจูงให้ผู้เยาว์ ที่เป็นนักมวยดังกล่าวไปชกมวยเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนได้ โดยง่ายตาย เช่น ผู้ใหญ่ หลอกให้ผู้เยาว์ไปชกมวยเพื่อการพนันให้แก่ตน โดยหลอกล่อเอารางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นแรงจูงใจให้ผู้เยาว์ตัดสินใจตัดสินใจชกมวยได้โดยง่าย ซึ่งผู้เยาว์อาจไม่ได้คิดพิจารณาไตร่ตรองให้ดีถึงผลกระทบเรื่องต่าง ๆ ต่อตัวผู้เยาว์เอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของสุขภาพร่างกายของตัวผู้เยาว์เอง

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวย

ผู้ศึกษาได้นำพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาใช้ศึกษา และวิเคราะห์สภาพปัญหากีฬามวยเด็ก สำหรับนักมวยที่เป็นเด็กตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 โดยในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้กำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยไว้แบบทั่วไป ในมาตรา 14 บัญญัติว่า ในการจัดการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง นายสนามมวยและผู้จัดรายการแข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย อย่างน้อยตามมาตรฐานดังต่อไปนี้ (1) จัดให้แพทย์แผนปัจจุบันตรวจสอบสุขภาพของนักมวยแต่ละคนก่อนการแข่งขันกีฬามวย เพื่อรับรองว่านักมวยมีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมทำการแข่งขัน (2) จัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันหรือพยาบาลวิชาชีพ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ประจำสนามมวยในขณะที่มีการแข่งขัน (3) จัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬามวย สำหรับนักมวย การจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งจากมาตรา 14 จะเห็นได้ว่า มาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 นี้ได้กำหนดไว้แบบทั่วไปใช้บังคับกับนักมวยทั้งหมดว่าจะเป็นนักมวยเด็กหรือนักมวยผู้ใหญ่ใช้มาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยแบบมาตรฐานเดียวกันหมด

แต่สำหรับผู้ศึกษามองว่ากฎ กติกา ดังกล่าวยังมีไม่พอสำหรับนักมวย ซึ่งเป็นเด็กเยาวชน และในประเทศไทยยังมีการชกมวยแบ่งการชกมวยเป็น 2 ประเภท คือ มวยสากลและมวยไทยคาดเชือก ซึ่งประเด็นปัญหามีอยู่ว่ากฎกติกาของมวยทั้ง 2 ประเภท ไม่ค่อยชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมวยไทยคาดเชือกจะพบว่ากฎกติกาของมวยคาดเชือกไม่เป็นรูปธรรม จึงส่งผลให้เห็นว่านักมวยเด็กที่ออกมาชกมวยปรากฏตามสื่อต่าง ๆ เช่น ตามสื่อออนไลน์ที่จะปรากฏนักมวยเด็กตัวเล็ก ๆ ชกมวยกันตามงานต่าง ๆ โดยนักมวยเด็กขึ้นชกมวยขาดอุปกรณ์ป้องกันคุ้มครองสุขภาพร่างกายของตัวนักมวยเด็ก จะเห็นเป็นภาพจนคุ้นชินที่มีนักมวยเด็กอายุ 5 - 6 ขวบ ใส่แค่กางเกงมวยกับนวมชกมวยเท่านั้นขึ้นชก โดยไม่มีการใส่เครื่องป้องกันอย่างอื่นเลย

จากปัญหาที่กฎกติกามวยไทยที่กล่าวมาข้างต้น กฎกติกาชกมวยไทยมีความไม่ชัดเจนแน่นอนในเรื่องอุปกรณ์ที่ใส่ในการชกมวยเพื่อคุ้มครองปกป้องสุขภาพร่างกายของเด็กเวลาขึ้นชกมวย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎกติกาของมวยคาดเชือกที่มีกำหนดไม่แน่นอน ไม่ว่าจะอุปกรณ์เครื่องแต่งกายในการขึ้นชกของนักมวยก็ไม่มีการใส่ กติกา บังคับเครื่องแต่งกาย และเครื่องป้องกันตัวของนักมวยเด็กที่ชัดเจน

3.4 ปัญหาผลกระทบต่อด้านสังคม

เมื่อพูดถึง “นักมวยเด็ก” หลายคนนึกถึงศิลปะแม่ไม้มวยไทยอันสวยงาม เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของชาติที่ควรอนุรักษ์รักษาไว้ อีกทั้ง ได้แพร่หลายไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น ซึ่งในอีกมุมมองหนึ่งกลับมองว่ากีฬาชนิดดังกล่าว ถือเป็นกีฬาที่มีลักษณะแบบปะทะและมีความรุนแรงแฝงอยู่ เนื่องจากเป็นกีฬาที่มีลักษณะและรูปแบบในการต่อสู้ที่ใช้ร่างกายเป็นอาวุธ หากการ

เล่นกีฬาชนิดดังกล่าวไม่มีอุปกรณ์สำหรับป้องกันความปลอดภัย หรือไม่ได้เล่นภายใต้กรอบกติกาที่เหมาะสม อาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่นได้ ทำให้อาจมองได้ว่า “กีฬามวย” เป็นการทารุณกรรมเด็กได้ ท่ามกลางสถานการณ์ปัจจุบันมวยไทยได้เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก ศิลปะมวยไทยเป็นการต่อสู้ที่นำศึกษา ฝึกฝนในการป้องกันตัว มวยไทยภายใต้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้ให้เสรีภาพในการต่อยมวยไทยที่ไม่จำกัดอายุในการต่อยมวยอาชีพ นักมวยเด็ก คือ กลุ่มเสี่ยงกับความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายและเป็นกระทบต่อการดำรงชีพต่อไปในอนาคต จากสถานการณ์ข่าวการเสียชีวิตของนักมวยเด็ก อายุ 13 ปี ในขณะขึ้นชกมวย ทำให้สังคมตื่นตัวกับปัญหามวยเด็กว่าควรแก้ไขกฎหมายให้มีการห้ามเด็กต่ำกว่า 12 ปี หรือห้ามต่ำกว่า 15 ปี ขึ้นแข่งขันชกมวยไทยนั้นเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาที่เกิดกับเด็กกลุ่มที่ถูกผู้ใหญ่นำมาฝึกมวยเพื่อให้เด็กเหล่านั้นขึ้นชกมวยไทยโดยปราศจากเครื่องป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการชกมวยหรือกรณีนักมวยเด็กอายุ 3 - 4 ขวบ ้วยกำลังเจริญเติบโตทางสมองแต่ต้องถูกผู้ใหญ่ชักจูงให้มาฝึกมวยชกมวย โดยเฉพาะในเด็กที่ไม่พร้อมจะชกมวย แต่อาจถูกบังคับและอาจมีความจำเป็นอย่างอื่น เช่น ฐานะยากจน ต้องเลี้ยงดูครอบครัว เป็นต้น ส่งผลกระทบกระเทือนต่อร่างกายและจิตใจ โดยใช้เด็กเป็นเครื่องมือพนันของผู้ใหญ่ ปัจจุบันประเทศไทยมีนักมวยเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี มากกว่าหนึ่งแสนคน ต้องเดินทางขึ้นชกมวยอย่างไม่เป็นทางการ ทั้งชกเดิมน้ำ ชกชิงเงินรางวัลตามเวทีงานวัด งานเทศกาลต่าง ๆ นักมวยเด็กเหล่านี้จะได้รับความกระทบกระเทือนจากการโดนชกที่ศีรษะอย่างน้อย 20 หมัดตลอดการชก 1 ไฟท์ เป็นประเด็นที่น่ากังวลหากเด็กที่เริ่มชกมวยตั้งแต่ในวัยเด็กย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานของอวัยวะสมอง และส่งผลกระทบต่อพัฒนาด้านสติปัญญา การควบคุมกล้ามเนื้อและการทรงตัว การเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ และยังส่งผลกระทบต่อเจริญเติบโตของสมองและสติปัญญาที่อาจลดต่ำลงในอนาคต ส่งผลต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตของเด็กในอนาคต หากเด็กเหล่านี้โตขึ้นไปแล้วไม่ได้รับเข้าการศึกษาหรือไม่ได้เป็นนักกีฬามวยระดับชาติ จะกลับเข้าสู่สังคมจะใช้ชีวิตเหมือนคนทั่วไปอย่างไร จะเรียนหนังสือ หรือหางานทำอย่างไร และประสิทธิภาพในการดำรงชีวิตกับคุณภาพชีวิตจะเป็นอย่างไรจากสมองบอบช้ำ พร้อมกับระดับสติปัญญาที่ต่ำกว่าคนทั่วไป อีกทั้งอาจส่งผลให้เกิดโรคทางระบบประสาท เช่น อัลไซเมอร์ หรือพากินสัน (โรคสั่น) เป็นต้น

ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าในมุมมองของสังคมต่อกีฬามวยเด็กนี้ มีทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กหันมาเล่นกีฬามวย เนื่องจากกีฬามวยเป็นศิลปะแม่ไม้มวยไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยที่ควรอนุรักษ์รักษาไว้ และควรรณรงค์และส่งเสริมให้การแข่งขันชกมวยไทย ให้เป็นกีฬาที่ได้รับการอนุรักษ์เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรมไทย โดยเสนอให้บรรจุเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรหรือกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน โดยต้องกำหนดอายุผู้เล่นให้มีอายุไม่ต่ำกว่า 9 ปีบริบูรณ์ และต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อรักษาศิลปะแม่ไม้มวยไทยให้คงอยู่คนไทยต่อไป แต่อย่างไรก็ตามมีประเด็นที่ควรพิจารณาด้วยว่า กีฬามวยเป็นกีฬาที่ใช้ความรุนแรง และกีฬา

ประเภทนี้จะส่งผลกระทบต่อเด็กที่เล่นกีฬาผอม เนื่องจากกีฬาผอมเป็นกีฬาที่ต้องปะทะ โดยปราศจากเครื่องป้องกันตัว อันตรายจากกีฬาประเภทนี้ย่อมเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา อันจะเห็นได้จากที่ปรากฏข่าวจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับความสูญเสียของเด็กและเยาวชนอันเนื่องมาจากการชกมวย และมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของเด็ก ครอบครัว และสังคมอีกด้วย ซึ่งเป็นเรื่องที่สังคมไม่ควรปล่อยปละละเลยและมองข้าม โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามากำกับดูแล และแก้ไขโดยเร็ว

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ในมุมมองด้านสิทธิมนุษยชนด้านเด็ก กีฬา “มวยเด็ก” อาจถือว่าขัดต่ออนุสัญญาสิทธิเด็ก และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ซึ่งกำหนดห้ามมิให้จ้างเด็กทำงานที่เป็นอันตรายและมีผลต่อการเจริญเติบโตทางด้านสมอง การจัดการแข่งขันกีฬาผอมเด็ก ถือว่าขัดต่อหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child - CRC) ซึ่งระบุว่า เด็กเป็นกลุ่มเปราะบางของสังคม จะต้องได้รับการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานให้มีชีวิตรอดและต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการถูกทำร้าย การล่วงละเมิด และการแสวงหาประโยชน์ในทุกรูปแบบ นอกจากนี้ การชกมวยเด็กที่เป็นลักษณะมวยอาชีพและได้รับค่าตอบแทน ยังอาจขัดต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (6) ที่ระบุว่า ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใช้ จ้าง หรือวานเด็กให้ทำงาน หรือกระทำการอันอาจเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ มีผลกระทบต่อ การเจริญเติบโต หรือขัดขวางต่อพัฒนาการของเด็ก และ (7) ที่ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ บังคับ ชูเชื้อ ใช้อำนาจ คุกคาม คุกคาม คุกคาม ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กเล่นกีฬา หรือให้กระทำการใด เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้าอันมีลักษณะเป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็กหรือ มีลักษณะเป็นการทารุณกรรมต่อเด็ก ซึ่งต้องรอดูแนวทางการตีความและคำพิพากษาของศาลต่อไป

ในส่วนเกี่ยวกับมวยเด็กตามกฎหมายแรงงานนั้น ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดคำนิยาม คำว่า “นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึง (1) ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง (2) ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย และคำว่า “ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า การใช้แรงงานเด็กไม่เข้าข่ายกฎหมายดังกล่าวข้างต้น สืบเนื่องจากฐานะทางกฎหมายของค่ายมวยที่สังกัดซึ่งนำเด็กขึ้นชกไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “นายจ้าง” ตามพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 5 นอกจากนี้ การชกมวย คือการเล่นกีฬาประเภทหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ โดยผู้เล่นสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระ แม้จะต้องชกมวยหรือเล่นตามแผนของผู้ฝึกสอนหรือเจ้าของค่ายมวยก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ถือว่าเจ้าของค่ายมวยมีฐานะเป็นนายจ้าง ทั้งนี้ เนื่องจากหลักสำคัญของสัญญาจ้างแรงงานนั้น นายจ้างต้องมีสิทธิบังคับบัญชาและสั่งการในงานที่จ้างอย่างชัดเจน กรณีนี้อาจถือว่าเป็นสัญญาไม่มีชื่ออย่างหนึ่งตามประมวลกฎหมาย

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

มวยไทยนั้นเป็นกีฬาประจำประเทศไทยที่ชาวไทยและชาวต่างชาติยกย่องนับถือ ว่าเป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าที่ดีที่สุดในโลก โดยสามารถนำเอาทุกส่วนของร่างกายมาประยุกต์ใช้ให้เป็นอาวุธต่อสู้หรือป้องกันตัวได้ โดยในอดีตมวยไทยนั้นจะมีฝึกกันในวัง ซึ่งถือเป็นวิชาการต่อสู้ที่เล่าเรียนได้เฉพาะทหารที่ออกรบ ต่อมาได้มีการนำมาเผยแพร่ให้สามัญชนนั้นได้รู้จักและได้ทำการฝึกเพื่อป้องกันตัวเองหรือต่อสู้ฆ่าศึกเพียงเท่านั้น ในปัจจุบันกีฬามวยนั้นไม่ใช่ศิลปะการต่อสู้เพื่อความสวยงามอีกต่อไปกลับมีการพนันเพื่อผลกำไรเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เกิดปัญหามากมายภายในวงการมวย อีกทั้งการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับกีฬามวยนั้นยังไม่มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง อาจเพราะบุคคลในวงการมวยนั้นเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลและมีชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ หรือทหาร ซึ่งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายนั้นค่อนข้างยาก ตลอดจนถึงกีฬามวยได้แพร่หลายไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น ซึ่งในอีกมุมมองหนึ่งกลับมองว่ากีฬาชนิดดังกล่าว ถือเป็นกีฬาที่มีลักษณะแบบปะทะและมีความรุนแรงแฝงอยู่ เนื่องจากเป็นกีฬาที่มีลักษณะและรูปแบบในการต่อสู้ที่ใช้ร่างกายเป็นอาวุธ หากการเล่นกีฬาชนิดดังกล่าวไม่มีอุปกรณ์สำหรับป้องกันความปลอดภัย หรือไม่ได้เล่นภายใต้กรอบกติกาที่เหมาะสม อาจจะทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่นได้ ทำให้อาจมองได้ว่า “กีฬามวย” เป็นการทารุณกรรมเด็กได้ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยก็ยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก ๆ กลุ่มที่ถูกผู้ใหญ่นำมาฝึกมวยเพื่อให้เด็ก ๆ เหล่านั้นขึ้นชกมวยไทยโดยปราศจากเครื่องป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการชกมวยหรือกรณีนักมวยเด็กอายุ 3 - 4 ขวบ ้วยกำลังเจริญเติบโตทางสมองแต่ก็ต้องถูกผู้ใหญ่ชักจูงให้มาฝึกมวยชกมวย จนเด็ก ๆ เหล่านั้นบางครั้งประสบอุบัติเหตุจากการชกมวยจนสมองได้รับการกระทบกระเทือน แม้จะมีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้ออกมาควบคุมดูแลก็ตาม แต่ในความเป็นจริงกฎหมายพระราชบัญญัติกีฬามวยฉบับนี้ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการคุ้มครองนักมวยที่เป็นเด็ก และแก้ไขปัญหานักมวยเด็กในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม รวมถึงควรนำหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 138 และ 182) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไว้ มาปรับใช้เพื่อให้เป็นไปตามหลักสากล ทั้งนี้ เนื่องจากการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยต่างๆ ที่ นักมวยเด็กในปัจจุบันมีสถิติการได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองจากการแข่งขันชกมวยหรือมี IQ ที่ต่ำกว่าเด็กธรรมดาทั่วไป ซึ่งเกิดจากสมองและศีรษะของ

แพ่งและพาณิชย์ ซึ่งอาจเทียบเคียงได้กับสัญญาจ้างนักฟุตบอลอาชีพของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ศาลได้มีคำวินิจฉัยว่า ไม่ใช่สัญญาจ้างแรงงาน แต่เป็นสัญญาไม่มีชื่ออย่างหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาเห็นว่า การชกมวยของเด็กควรมีอุปกรณ์ป้องกันร่างกาย โดยเฉพาะการป้องกันการบาดเจ็บบริเวณศีรษะ ซึ่งมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของตัวนักมวยเด็กและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับความคุ้มครองในชีวิตและร่างกาย มีพัฒนาการการเติบโตที่สมบูรณ์แข็งแรง โดยเฉพาะในบทบัญญัติกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพของนักมวยเด็ก นอกจากนี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการตีความและบังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ว่ามีความขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 138 และ 182) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไว้หรือไม่ จึงควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความและมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 138 และ 182) รวมทั้ง เพื่อจะได้ไม่มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายในอนาคตต่อไป

นักมวยเด็กได้รับการกระทบกระเทือนจากการฝึกซ้อมหรือขึ้นแข่งขันชกมวยบ่อย ๆ ซึ่งเป็น การสะท้อนให้เห็นว่าพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ยังมีความบกพร่องหลายประการ จึงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวย ปัญหาเกี่ยวกับอายุของเด็ก ที่จะแข่งขันชกมวย ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวย ปัญหาด้านสังคม

2. ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่ากฎหมายกีฬามวยของประเทศไทย คือ พระราชบัญญัติ กีฬามวย พ.ศ. 2542 ไม่มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง และยังไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ซึ่งส่งผล ในวงการกีฬามวยเด็ก จึงเห็นควรที่จะแก้ไขปัญหาค่ายมวย ปัญหาเกี่ยวกับอายุของเด็ก ที่จะแข่งขันชกมวย ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวย ปัญหาผลกระทบด้านสังคม ให้สอดคล้องกับปัจจุบันเพื่อให้กีฬามวยเด็กนั้นได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ จึงขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาค่ายมวยเด็กชกมวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 กฎกระทรวง และระเบียบที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

2.1 ข้อเสนอแนะด้านกฎหมาย

2.1.1 ปัญหาด้านสังกัดค่ายมวย

ควรแก้ไขมาตรา 30 ของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เพื่อให้ สิทธิเสรีภาพในด้านการประกอบอาชีพนักกีฬามวย และควรแก้ไขให้เป็นการทำสัญญาของการแข่งขัน ในแต่ละครั้งว่าในการแข่งขันนั้นจะต้องทำสัญญากับค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการแข่งขันแต่ละครั้ง เท่านั้น โดยเป็นสัญญาครั้งต่อครั้งในการแข่งขัน เพื่อลดปัญหาเรื่องการใช้อำนาจไม่เป็นธรรมของ หัวหน้าค่ายมวย อีกทั้งนักกีฬาจะสามารถเลือกค่ายซ้อมเองได้ตามความต้องการของตนเอง และ ความเหมาะสมของคู่ต่อสู้ในแต่ละครั้ง เพื่อเป็นการไม่จำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ และควรแก้ไข ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและย้ายค่ายมวย พ.ศ. 2544 ในข้อที่ 7 ที่ว่าหัวหน้า ค่ายมวยสามารถตกลงสัญญาเรื่องสังกัดค่ายมวยได้ แต่สัญญานั้นต้องไม่เกิน 8 ปี ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรแก้ไขในเรื่องนี้ว่าควรกำหนดสัญญาให้ชัดเจนว่าสัญญานั้นมีกำหนดอายุสัญญาเรื่องสังกัดค่ายมวย กี่ปี ไม่เห็นควรให้อิสระในการทำสัญญาระหว่างหัวหน้าค่ายมวยกับนักกีฬาเอง เพื่อความชัดเจนของ สัญญาและความเป็นธรรมของนักกีฬามวยในประเทศไทย

2.1.2 ปัญหาเกี่ยวกับอายุเรื่องอายุของเด็ก

(ก) ควรแก้ไขเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (7) ควรมีการบัญญัติมาตรการเพื่อความปลอดภัยให้ชัดเจนเกี่ยวกับชนิดกีฬาที่เด็กเล่น แล้วมีลักษณะ

เป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก หรือมีลักษณะเป็นการทารุณกรรมต่อเด็ก ให้ชัดเจน โดยอาจบัญญัติเป็นกฎกระทรวงไว้ตอนท้ายของมาตรา โดยที่กำหนดเป็นชนิดกีฬาที่เด็กไม่สามารถเล่นได้ เพราะอาจเป็นอันตรายแก่สวัสดิภาพของเด็ก ถ้าเด็กเล่นโดยขาดการใส่อุปกรณ์ เพื่อความปลอดภัยที่ดีหรือควรกำหนดอายุว่าเด็กควรเล่นได้เมื่ออายุกี่ขวบ

(ข) ให้เพิ่มเติมพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ควรมีการกำหนดระยะเวลาการชกในแต่ละยก จำนวนยก ระยะเวลาพัก ระหว่างยกของนักมวยเด็กให้แตกต่างจากนักมวยผู้ใหญ่ให้มีความชัดเจน เพราะสภาพร่างกายและกำลังของนักมวยเด็กกับนักมวยผู้ใหญ่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นจะมาใช้กฎกติกาในเรื่องระยะเวลาการชกของแต่ละจำนวนยก ระยะเวลาพักระหว่างยกของนักมวยเด็กเหมือนนักมวยผู้ใหญ่ไม่ได้

(ค) เสนอให้เด็กทุกวัยต้องได้รับการสอนมวยไทย ในฐานะที่เป็นศิลปะประจำชาติ และได้รับการฝึกในรูปแบบกีฬาและเพื่อการออกกำลังกาย ตลอดจนการส่งเสริมกีฬามวยไทย สำหรับเด็กในรูปแบบของการจัดการแข่งขันเพื่อการพัฒนาฝีมือ โดยต้องปรับเปลี่ยนกฎกติกาใหม่ให้มีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก และคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กในวัยต่าง ๆ

- การกำหนดกฎ กติกา สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 9 ปี โดยไม่มีการแข่งขันแบบปะทะ แต่ให้ดำเนินการแข่งขัน โดยเป็นกีฬาแบบไม่ปะทะ การให้คะแนนโดยการรำมวย แสดงท่าหลากหลาย

- เด็กอายุระหว่าง 9 - 12 ปี ควรกำหนดกฎกติกาให้สามารถแข่งขันแบบปะทะได้ โดยไม่มุ่งเป้า ศีรษะและต้องใส่เครื่องป้องกันศีรษะ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดโดยไม่ได้ตั้งใจ รวมทั้งการใส่เครื่องป้องกันลำตัว เพื่อลดการบาดเจ็บของลำตัวการให้คะแนนต้องให้เมื่อการสัมผัสเป้าหมายไม่ใช่มุ่งเน้นการกระทำให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรง ในทางตรงกันข้ามการกระทำให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงโดยตั้งใจต้องถูกลดทอนคะแนน หรือทำโทษผู้แข่งขันโดยวิธีต่าง ๆ

- เด็กอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป อาจกำหนดกฎ กติกา ให้แข่งแบบปะทะได้แบบไม่จำกัดศีรษะ แต่ยังคงใส่เครื่องป้องกันศีรษะรวมทั้งการใส่เครื่องป้องกันลำตัว การให้คะแนนต้องให้เมื่อการสัมผัสเป้าหมายไม่ใช่มุ่งเน้นการกระทำให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรง ในทางตรงกันข้ามการกระทำให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงโดยตั้งใจต้องถูกลดทอนคะแนนหรือทำโทษผู้แข่งขันโดยวิธีต่าง ๆ

นอกจากนี้ ควรต้องกำหนดจำนวนยกเวลาแต่ละยกระยะเวลาห่างในการชกแต่ละครั้ง และช่วงระยะเวลาพักเมื่อถูกวินิจฉัยว่ามีภาวะบาดเจ็บสมองเล็กน้อยเกิดขึ้น โดยต้องพิจารณาให้มีความเหมาะสมตามแต่ละช่วงอายุ เป็นต้น

2.1.3 ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการป้องกันเพื่อความปลอดภัยในการแข่งขันชกมวย

(ก) ควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เพราะในพระราชบัญญัติกีฬามวย ขาดความชัดเจนในเรื่องของมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยเด็ก อาทิ อุปกรณ์ป้องกันต่าง ๆ ตามร่างกาย สำหรับนักมวยเด็กไม่ใช่ไปกำหนดไว้ในกฎ กติกา ของมวย ซึ่งจากการศึกษา กฎ กติกา การชกมวยของแต่ละสนามแข่งมวยไม่เหมือนกัน และอุปกรณ์ในการใส่ชกมวยแต่ละประเภทก็ไม่เหมือนกัน ผู้ศึกษาเห็นว่าควรกำหนดอุปกรณ์ป้องกันต่าง ๆ สำหรับนักมวยเด็กไว้ในพระราชบัญญัติมวยให้ชัดเจน

(ข) เพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 การจัดการแข่งขันโดยปรับเปลี่ยนกฎ กติกาใหม่ให้มีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก และคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กในวัยต่าง ๆ เช่น การกำหนดระเบียบ กฎกติกา ในการชกมวยเด็กเบื้องต้น ดังนี้

- ไม่มีการต่อสู้แบบปะทะ (combat) ในเด็กอายุต่ำกว่า 10 ปี แต่เป็นการฝึกฝนทักษะกับครูฝึก หรือชกและเตะกระสอบทราย เรียนรู้ท่าทางต่าง ๆ ของมวยแทน

- มีการต่อสู้แบบปะทะ ในเด็กอายุ 10 – 15 ปี โดยไม่มุ่งเน้นทำร้ายเป้า และห้ามชกศีรษะ โดยมีการสัมผัสเป้า แต่ห้ามมีเจตนาทำร้าย (สัมผัสเป้าได้คะแนน ทำร้ายเป้าหักคะแนน) ในทางตรงกันข้ามการกระทำให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงโดยตั้งใจต้องถูกลดทอนคะแนนหรือทำโทษผู้แข่งขันโดยวิธีการต่าง ๆ นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดจำนวนยก เวลาแต่ละยก ระยะเวลาห่างในการชกแต่ละครั้ง และช่วงระยะเวลาพักเมื่อถูกวินิจฉัยว่ามีภาวะบาดเจ็บสมองเล็กน้อยเกิดขึ้น โดยต้องพิจารณาให้มีความเหมาะสมแต่ละช่วงอายุ

- มีการใส่อุปกรณ์ป้องกันอย่างเหมาะสมตามวัย เช่น สวม Head guard กระจับ เป็นต้น

2.1.4 ปัญหาผลกระทบด้านสังคม

(ก) ในส่วนปัญหาผลกระทบด้านสังคม เพื่อให้เด็กที่ชกมวยสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขในสังคม ควรมีการอุปกรณ์ป้องกันร่างกาย โดยเฉพาะการป้องกันการบาดเจ็บบริเวณศีรษะ ซึ่งมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของตัวนักมวยเด็กและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(ข) ในส่วนปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย ตั้งแต่พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 138 และ 182) นั้น ควรมีการบังคับใช้กฎหมายที่กล่าวมาอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับความคุ้มครองในชีวิตและร่างกาย มีพัฒนาการการเติบโตที่สมบูรณ์แข็งแรง โดยเฉพาะในบทบัญญัติกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพของนักมวยเด็ก นอกจากนี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา

เกี่ยวกับการตีความและบังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ว่ามีความขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 138 และ 182) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไว้หรือไม่ จึงควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความและมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 138 และ 182) รวมทั้ง เพื่อจะได้ไม่มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายในอนาคตต่อไป

2.2 ข้อเสนอแนะด้านการนำไปใช้ประโยชน์

เมื่อได้จัดทำเป็นรายงานผลการศึกษาแล้ว สามารถนำรายงานฉบับนี้มอบให้คณะกรรมการธิการการท่องเที่ยวและกีฬา นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาได้เมื่อมีการประชุมในเรื่องดังกล่าว ซึ่งจะสามารถช่วยให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้เร็วยิ่งขึ้นและสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2.3 ข้อเสนอแนะด้านการดำเนินการ

เมื่อได้จัดทำเป็นรายงานผลการศึกษาแล้ว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสามารถนำรายงานดังกล่าวเป็นฐานข้อมูล เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจหรือบุคคลในวงงานรัฐสภาต่อไป

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2543) การจัดการแข่งขันกีฬามวยเป็นการเฉพาะคราวระเบียบ
คณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. 2543
- ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ.
- วิกรณ์ รัชษ์ปวงชน. (2552). มวย กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ. วารสารกฎหมายสุโขทัยธรรมาธิราช,
19(2), 122 – 128.
- พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546
- สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา. (2560). รายงานผลการพิจารณา
ศึกษา เรื่องข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการยกระดับและพัฒนากีฬามวยไทย. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ สำนักเลขาธิการวุฒิสภา.
- สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมาธิการการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และ
ผู้ด้อยโอกาส . (2560). รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่องสภาพปัญหาและผลกระทบ
ที่เกิดจากการเล่นกีฬาในกลุ่มเด็ก กรณีศึกษาการเล่นกีฬามวยในกลุ่มเด็ก. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ สำนักเลขาธิการวุฒิสภา. น.14-15.
- สภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). สรุปผลการดำเนินงาน
คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา ชุดที่ 23. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ สำนักเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร.
- สภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). สรุปผลการดำเนินงาน
คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา ชุดที่ 24. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ. (ม.ป.ป.). อนุสัญญา
ว่าด้วยสิทธิเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน
ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ. น.11-13.
- หาญนรินทร์ รุ่งเศรษฐพัฒน์. (2558). ปัญหาและการบังคับใช้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย
พ.ศ. 2542. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. หน้า 1-5.

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2542

เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกีฬามวย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด 2 และหมวด 3 ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“กีฬามวย” หมายความว่า การแข่งขันชกมวยตามกติกาของศิลปะมวยไทยหรือกีฬามวยสากล

“นักมวย” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้าแข่งขันกีฬามวย

“สนามมวย” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณอื่นใด สำหรับใช้ในการแข่งขันกีฬามวยเป็นปกติ

“นายสนามมวย” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่จัดการหรือดำเนินกิจการสนามมวย

“ผู้จัดการนักมวย” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนและจัดการดูแลผลประโยชน์ของนักมวยโดยได้รับค่าตอบแทน

“ผู้จัดรายการแข่งขันมวย” หมายความว่า ผู้จัดให้มีการแข่งขันกีฬามวย

“หัวหน้าค่ายมวย” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของค่ายมวย

“ผู้ตัดสิน” หมายความว่า ผู้ห้ามมวยบนเวทีและผู้ให้คะแนนในการแข่งขันกีฬามวย

“ผู้ฝึกสอน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกสอนศิลปะมวยไทยหรือมวยสากล

“การล้มมวย” หมายความว่า การเข้าแข่งขันกีฬามวยโดยแสรังชกแพ้ย และให้หมายรวมถึง การเข้าแข่งขันกีฬามวยโดยได้มีการกำหนดผลการแข่งขันไว้เป็นการล่วงหน้า หรือมีเจตนาเพื่อให้ ผลการเข้าแข่งขันกีฬามวยเป็นไปตามที่กำหนดผลล่วงหน้า

“เงินรางวัล” หมายความว่า เงินที่ให้เป็นค่าตอบแทนแก่นักมวยในการแข่งขันกีฬามวย แต่ละครั้งตามที่ได้ทำความตกลงไว้

“บุคคลในวงการกีฬามวย” หมายความว่า นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการ นักมวย หัวหน้าค่ายมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกีฬามวย

“การกีฬาแห่งประเทศไทย” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วย การกีฬาแห่งประเทศไทย

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย และผู้ซึ่ง ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยมอบหมาย

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยแต่งตั้งให้ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา *รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้าย พระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และจรรยาบรรณของบุคคล ในวงการกีฬามวย และกำหนดกิจการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 คณะกรรมการกีฬามวย

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกีฬามวย” ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*มอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการ การกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน กระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทน กระทรวงแรงงาน* นายกษมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ไม่เกินเจ็ดคน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*โดยคำแนะนำของประธานกรรมการและกรรมการโดยตำแหน่งตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับกีฬามวย ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีภูมิลำเนาในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอย่างน้อยสี่คน

มาตรา 6 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ ทั้งนี้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 7 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 6 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*ให้พ้นจากตำแหน่งตามคำแนะนำของประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(4) เป็นบุคคลล้มละลาย

(5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 8 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 9 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กีฬามวย
- (2) วางแผนและกำหนดมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับกีฬามวย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวย
- (3) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่และจรรยาบรรณของบุคคลในวงการกีฬามวย
- (4) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ
- (6) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (7) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้นำมาตรา 8 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 9 และมาตรา 10 คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลในวงการกีฬามวยมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด 2 การส่งเสริมและการคุ้มครอง

มาตรา 12 คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เพื่อส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยที่เป็นบุคคลธรรมดาในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวยหรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 13 คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กิจกรรมกีฬามวย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 14 ในการจัดการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง นายสนามมวยและผู้จัดรายการ แข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย อย่างน้อยตามมาตรฐานดังต่อไปนี้

(1) จัดให้แพทย์แผนปัจจุบันตรวจสุขภาพของนักมวยแต่ละคนก่อนการแข่งขันกีฬามวย เพื่อรับรองว่านักมวยมีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมทำการแข่งขัน

(2) จัดให้มีแพทย์แผนปัจจุบันหรือพยาบาลวิชาชีพ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ประจำ สนามมวยในขณะที่มีการแข่งขัน

(3) จัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลอันเนื่องมาจากการแข่งขันกีฬามวยสำหรับ นักมวย

การจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 15 ในการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้ง ผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยตามที่ได้ตกลงกัน แล้วแต่กรณี ต้องจ่ายเงินรางวัลให้แก่ นักมวย ซึ่งต้องไม่น้อย กว่าร้อยละห้าสิบของค่าตอบแทนรวมกันทั้งหมดที่ผู้จัดรายการแข่งขันมวยตกลงจ่ายให้แก่ นักมวย หัวหน้าค่ายมวย และผู้จัดการนักมวย

ความตกลงเกี่ยวกับส่วนแบ่งค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อ นักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการนักมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การกำหนดค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขการแบ่งและ การจ่ายเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

บรรดาทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้แก่ นักมวยโดยตรงในการแข่งขันกีฬามวย ให้ตกเป็นของ นักมวยทั้งหมด ข้อตกลงใดๆ เพื่อแบ่งปันทรัพย์สินดังกล่าวจากนักมวยให้ตกเป็นโมฆะ

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่การแข่งขันกีฬามวยบางประเภทตามที่ กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 26 กฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงิน รางวัลไว้ด้วย

มาตรา 16 ให้คณะกรรมการจัดให้มีระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวย เพื่อใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ความปลอดภัยของนักมวย และ จารีตประเพณีในการแข่งขันกีฬามวย

หมวด 3 การควบคุม

มาตรา 17 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยขึ้นมีฐานะเป็นหน่วยงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา 18 ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยคนหนึ่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเป็นผู้ว่าการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย

ให้ผู้ว่าการสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่พนักงานและลูกจ้างในสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย

มาตรา 19 สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยสาขาจังหวัด มีหน้าที่ช่วยนายทะเบียนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่นายทะเบียนมอบหมาย โดยความเห็นชอบของผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา 20 ให้นายทะเบียนจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลในวงการกีฬามวยและออกบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวย

ทะเบียนประวัติบุคคลในวงการกีฬามวยและแบบบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 21 ในการควบคุมกีฬามวยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสนามมวยในระหว่างเวลาที่ทำกรอยู่เพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สภาพ และลักษณะของสถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะเพื่อการพยาบาลที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย ตลอดจนเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามวย

(2) เรียกบุคคลในวงการกีฬามวยหรือตัวแทนมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามวยเพื่อตรวจสอบ

มาตรา 22 การมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 21 ให้นายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือ

มาตรา 23 ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมายพบว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา 39 หรือมาตรา 40 แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา 25 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดแข่งขันกีฬามวย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเว้นแต่ในกรณีการจัดการแข่งขันกีฬามวยบางประเภทตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้จัดการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์จะกำหนดได้เฉพาะเมื่อมีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขัน

ในการออกใบอนุญาต นอกจากต้องปฏิบัติตามวรรคสองแล้ว นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขอื่นๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬามวยเป็นไปตามระเบียบและกติกาคณะกรรมการกำหนด

การจัดการแข่งขันกีฬามวยที่ไม่ต้องขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา 16

มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสนามมวยโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 26 วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 28 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวยมีสิทธิที่จะจัดการแข่งขันกีฬามวยได้ทุกประเภทโดยไม่ต้องขออนุญาตจัดการแข่งขันกีฬามวยตามมาตรา 26

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามมวย ดำเนินกิจการอื่นในสนามมวย เว้นแต่เป็นกิจการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเป็นการเฉพาะ

มาตรา 29 นักมวยที่จะจดทะเบียนได้ต้อง

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด
- (3) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (4) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่

วงการกีฬามวย

ผู้เยาว์ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยแล้ว อาจทำนิติกรรมอันเกี่ยวกับการเข้าแข่งขันกีฬามวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมอีก

มาตรา 30 นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้ง แต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด

ข้อตกลงจำกัดไม่ให้นักมวยย้ายสังกัดค่ายมวยเป็นโมฆะ เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบ
ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 31 ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยต้อง

(1) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการกำหนด

(2) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(3) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย
แก่วงการกีฬามวย

มาตรา 32 ให้นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยมาจดทะเบียนต่อนายทะเบียน
และขอมีบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือหัวหน้าค่ายมวย แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนด

ผู้ที่จดทะเบียนเป็นนักมวยด้านศิลปะมวยไทย นักมวยด้านมวยสากล ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน
และหัวหน้าค่ายมวย ต้องมีสัญชาติไทย และมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

การจดทะเบียนผู้เยาว์เป็นนักมวย ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้แทนโดยชอบ
ธรรมก่อน

มาตรา 33 ผู้ที่ได้จดทะเบียนเป็นนักมวยด้านศิลปะมวยไทยจะเข้าแข่งขันกีฬามวยด้าน
มวยสากลไม่ได้ เว้นแต่จะได้จดทะเบียนเป็นนักมวยสากลด้วย

มาตรา 34 นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หรือหัวหน้าค่ายมวยที่จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา 32
หากภายหลังปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 29 หรือ
มาตรา 31 แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนเพิกถอนทะเบียนดังกล่าว

มาตรา 35 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย
เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอรับใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และแบบ
ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 36 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามมาตรา 26
มาตรา 27 และมาตรา 35 ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนได้
รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาต ให้แสดงเหตุผลที่ไม่อนุญาตไว้ในหนังสือ แจ้งให้ผู้ขอรับ
ใบอนุญาตทราบด้วย

มาตรา 37 ใบอนุญาตตามมาตรา 27 ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และ
ใบอนุญาตตามมาตรา 35 ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 27 และมาตรา 35 ซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้กระทำการในเรื่องที่ได้รับอนุญาตต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 38 ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 39 ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา 32 หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 27 หรือมาตรา 35

(1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

ผู้ได้รับจดทะเบียนหรือผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะกระทำการใดๆ ตามที่ได้รับจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตในระหว่างนั้นไม่ได้

มาตรา 40 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา 32 หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 27 หรือมาตรา 35 ผู้ใดเคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 39 มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 (1) หรือ (2) อีกให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับผู้รับใบอนุญาตนั้นให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา 41 ผู้ได้รับจดทะเบียนตามมาตรา 32 หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 27 หรือมาตรา 35 ซึ่งถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว ถูกเพิกถอนทะเบียน ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งดังกล่าว และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์การเพิกถอนทะเบียนเป็นการชั่วคราว การเพิกถอนทะเบียน คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับดังกล่าว เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับ

มาตรา 42 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตอีกจนกว่าจะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 43 นายสนามมวยมีสิทธิโดยกฎหมายที่จะจัดให้นักมวยแข่งขันกีฬามวยได้

มาตรา 44 นายสนามมวยที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 35 นอกจากจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการหรือจัดการแข่งขันกีฬามวยให้เป็นไปตามระเบียบ และกติกาการแข่งขันกีฬามวยซึ่งออกโดยคณะกรรมการตามมาตรา 16

(2) สอดส่องดูแลและรักษาความสงบเรียบร้อยในสนามมวยที่ได้รับอนุญาตนั้น

(3) จัดทำทะเบียนประวัตินักมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ที่แข่งขันในสนามมวยนั้นส่งให้นายทะเบียนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

(4) จัดทำบัญชีการรับจ่ายเงินรางวัล ตลอดจนควบคุมการรับจ่ายเงินรางวัลของนักมวยที่แข่งขันในสนามมวยนั้นตามมาตรา 15

(5) สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือบุคคลในวงการกีฬามวย

มาตรา 45 ผู้ตัดสินมีหน้าที่ตัดสินการแข่งขันกีฬามวยตามระเบียบและกติกาซึ่งออกโดยคณะกรรมการตามมาตรา 16

มาตรา 46 หัวหน้าค่ายมวยต้องจัดการค่ายมวยให้มีมาตรฐาน และจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในค่ายมวยที่ตนเองดูแลรับผิดชอบตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 47 ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยและผู้จัดการนักมวยที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 35 นอกจากจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้ความร่วมมือกับนายสนามมวยในการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

(2) ปฏิบัติตามระเบียบของสนามมวยที่คณะกรรมการเห็นชอบ

มาตรา 48 ห้ามมิให้ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่นักมวย หรือผู้อื่นเพื่อจูงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย

มาตรา 49 ห้ามมิให้ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ตัดสิน หรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินไม่ตัดสินตามระเบียบและกติกาการแข่งขันอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

มาตรา 50 ห้ามมิให้นักมวยรับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นเพื่อจูงใจให้นักมวยกระทำการล้มมวย

มาตรา 51 ห้ามมิให้ผู้ตัดสินรับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น เพื่อจูงใจให้ผู้ตัดสินไม่ตัดสินตามระเบียบและกติกาการแข่งขันอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

หมวด 4 กองทุนกีฬามวย

มาตรา 52 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนกีฬามวย” ในภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม ค้ำครอง และควบคุมภารกิจกีฬามวย

กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (1) เงินอุดหนุนจากภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย
- (2) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (3) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน
- (4) เงินที่ได้จากค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) รายได้ที่เกิดจากการดำเนินการกองทุน
- (6) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

ให้ภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทยเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนและดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจัดให้มีระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ

ทุกปีให้ภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำงบดุลและบัญชีทำการของกองทุน ส่งผู้สอบบัญชี ตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

ให้คณะกรรมการเป็นผู้จัดการกองทุน

การบริหาร การจัดหาประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 5 บทกำหนดโทษ

มาตรา 53 ผู้ใด

(1) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือสิ่งใดตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา 11 ประกอบกับ มาตรา 9 (4) และมาตรา 21 (2) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ

(2) ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 21 (1)

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 54 ผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้จัดรายการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวย ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 55 ผู้ใดจัดการแข่งขันกีฬามวยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 56 ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือนายสนามมวยผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาตที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 26 วรรคสาม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาตที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 26 วรรคสาม ซึ่งไม่ใช่เงื่อนไขในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 57 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 27 วรรคหนึ่ง มาตรา 28 วรรคสอง หรือมาตรา 35 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 58 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 39 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 59 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 48 มาตรา 49 หรือมาตรา 50 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 60 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 61 ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยา หรือเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นใด เพื่อให้ นักมวย เสพย์ หรือใช้ และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพหรือทำให้นักมวยเสื่อมถอยกำลังที่จะชกมวยได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 62 ผู้ใดจัดตั้งสนามมวยอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการดังกล่าวต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 27 ภายใน

หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบกิจการดังกล่าวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้จัดตั้งสนามมวยซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกประกอบกิจการดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา 63 ผู้ใดเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวยอยู่แล้ว ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวย แล้วแต่กรณีต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 35 ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้เป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวย แล้วแต่กรณีต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย
ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย
พ.ศ. 2544

เพื่อให้การสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวยของนักมวย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 (5) และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 คณะกรรมการกีฬามวยจึงออกระเบียบ ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"ค่ายมวย" หมายความว่า สังกัดของนักมวย

"นักมวย" หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้าแข่งขันกีฬามวย

"หัวหน้าค่ายมวย" หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของค่ายมวย

"ผู้แทนโดยชอบธรรม" หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิทำการแทนผู้เยาว์หรือเป็นบุคคลที่จะต้องให้คำอนุญาต หรือให้ความยินยอมแก่ผู้เยาว์ในอันที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย

ข้อ 4 ในการสังกัดค่ายมวยตามระเบียบนี้ ให้นักมวยสังกัดค่ายมวยเพียงค่ายมวยเดียว

ข้อ 5 ในการสังกัดค่ายมวยให้เป็นความตกลงร่วมกันระหว่างหัวหน้าค่ายมวยกับนักมวย และให้จัดทำเป็นหนังสือสัญญาสังกัดค่ายมวยลงลายมือชื่อหัวหน้าค่ายมวยกับนักมวยเป็นสำคัญ ทั้งนี้ กรณีที่หัวหน้าค่ายมวยเป็นนิติบุคคล ให้ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลเป็นผู้ลงนามและประทับตรา (ถ้ามี) ในหนังสือสัญญาไว้เป็นสำคัญด้วย

ในการทำความตกลงสังกัดค่ายมวยของนักมวยตามวรรคหนึ่ง หากนักมวยยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมและให้ผู้แทนโดยชอบธรรมลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในหนังสือสัญญา

ข้อ 6 ในการทำหนังสือสัญญาสังกัดค่ายมวยให้มีสาระสำคัญตามตัวอย่างแบบสัญญาที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

กรณีที่จะเป็นต้องมีข้อความหรือรายละเอียดแตกต่างไปจากแบบตัวอย่างที่กำหนดให้กระทำได้โดยไม่ต้องไม่ก่อให้เกิดการได้เปรียบในสิทธิโดยชอบของนักมวยหรือขัดต่อเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ข้อ 7 สัญญาสังกัดค่ายมวย ให้มีกำหนดอายุสัญญาได้ตามที่ตกลงกันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 8 ปี เว้นแต่นักมวยที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ในวันทำสัญญาให้กำหนดอายุสัญญาได้ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่ได้ลงนามในสัญญา

ข้อ 8 ในการทำหนังสือสัญญาสังกัดค่ายมวย หากนักมวยเคยเป็นนักมวยสังกัดค่ายมวยอื่นมาก่อน จะต้องแนบหลักฐานการย้ายสังกัดค่ายมวยตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด หรือหลักฐานความยินยอมให้ย้ายสังกัดของหัวหน้าค่ายมวยเดิมแล้วแต่กรณี เป็นเอกสารแนบท้ายสัญญา

ข้อ 9 เมื่อเข้าสังกัดค่ายมวยตามระเบียบนี้แล้ว ให้หัวหน้าค่ายมวยมีหน้าที่ให้การส่งเสริม สนับสนุนการประกอบอาชีพของนักมวย ตลอดจนจัดให้มีการฝึกซ้อมการแข่งขันและควบคุม ดูแลให้นักมวยปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกีฬามวยและระเบียบที่เกี่ยวข้องรวมถึงการปกป้องสิทธิ โดยชอบของนักมวยตามกฎหมาย

ข้อ 10 เมื่อเข้าสังกัดค่ายมวยตามระเบียบนี้แล้ว นักมวยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของค่ายมวยที่ตนสังกัดอยู่และจรรยาบรรณของนักมวยโดยเคร่งครัดและตกลงมอบให้หัวหน้าค่ายมวยมีอำนาจในการกำหนดแผนการฝึกซ้อม รวมถึงการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมการแข่งขัน การเสนอชื่อเข้าร่วมการแข่งขัน การตกลงกำหนดเงินรางวัลในการแข่งขันร่วมกับผู้จัดการการแข่งขัน และการทวงถาม การโต้แย้งสิทธิต่าง ๆ แทนนักมวย

ข้อ 11 นักมวยที่สังกัดค่ายมวยจะต้องแข่งขันในนามของค่ายมวยที่ตนสังกัดและใช้ชื่อแข่งขันตามที่กำหนดในสัญญาเท่านั้น กรณีที่นักมวยจะเข้าแข่งขันในนามอื่น เช่น ในนามผู้แทนชาติไทย หรือหน่วยงาน หรือการกุศลในพิธีสำคัญเป็นครั้งคราว ให้กระทำได้โดยความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากหัวหน้าค่ายมวยเท่านั้น

ข้อ 12 หัวหน้าค่ายมวยนอกจากมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อ 9 และข้อ 10 แล้วหัวหน้าค่ายมวยยังมีหน้าที่เสนอนักมวยให้ได้เข้าแข่งขันโดยสม่ำเสมอ ทั้งนี้ ไม่เกินกว่าสี่เดือนต่อครั้ง กรณีที่นักมวยไม่ได้รับการเสนอให้ได้เข้าแข่งขันเป็นเวลาเกินกว่าสี่เดือน หัวหน้าค่ายมวยจะต้องให้การช่วยเหลือค่ายังชีพแก่นักมวยผู้นั้นตามควรแก่กรณี

ข้อ 13 หัวหน้าค่ายมวยมีสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนในเงินรางวัลตามที่กฎหมายกำหนด และสิทธิที่จะได้รับค่าชดเชยอันเนื่องมาจากความเสียหายซึ่งเกิดจากการฝ่าฝืนข้อสัญญาของนักมวยรวมถึงสิทธิบอกเลิกสัญญาสังกัดค่ายมวยกับนักมวยคู่สัญญา เมื่อปรากฏนักมวยคู่สัญญาละเมิดข้อสัญญาจนเป็นเหตุให้หัวหน้าค่ายมวยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือกรณีที่นักมวยคู่สัญญาละเมิดทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การบอกเลิกสัญญาสังกัดค่ายมวยตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าค่ายมวยแจ้งรายละเอียดให้นายทะเบียนทราบก่อนการบอกเลิกด้วย

ข้อ 14 นักมวยนอกจากมีสิทธิและหน้าที่ตามกำหนดในข้อ 11 และข้อ 12 แล้วให้มีสิทธิในการขอย้ายสังกัดค่ายมวยก่อนสิ้นสุดอายุสัญญาได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ค่ายมวยที่สังกัดเลิกดำเนินการค่ายมวย
- (2) หัวหน้าค่ายมวยละเมิดข้อสัญญาจนเป็นเหตุให้นักมวยไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมและได้รับความเสียหาย
- (3) หัวหน้าค่ายมวยละเลย ไม่ปกป้องสิทธิโดยชอบของนักมวยในส่วนแบ่งเงินรางวัลจนเป็นเหตุให้นักมวยได้รับความเสียหาย
- (4) หัวหน้าค่ายมวยไม่จัดให้นักมวยได้เข้าแข่งขันเป็นเวลาเกินกว่าหกเดือนโดยไม่มีเหตุผลอันควร

สิทธิในการขอย้ายสังกัดค่ายมวยของนักมวยตามวรรคหนึ่ง ให้นักมวยร้องขอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเป็นรายๆ ไป กรณีที่มีเหตุอันควรตามที่ร้องขอให้นักมวยนั้นมีสิทธิที่จะย้ายสังกัดค่ายมวยได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากหัวหน้าค่ายมวย

กรณีที่นักมวยได้สิทธิในการย้ายสังกัดค่ายมวยจากนายทะเบียน ตามวรรคสองให้ถือว่าสัญญาสังกัดค่ายมวยของคู่กรณีเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ 15 คู่สัญญามีสิทธิโดยชอบที่จะเลิกสัญญากรณีดังต่อไปนี้

- (1) ครบกำหนดอายุสัญญา โดยไม่ได้ตกลงเจรจาต่อสัญญาใหม่
- (2) คู่สัญญาตกลงเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดอายุสัญญา
- (3) หัวหน้าค่ายมวย หรือนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขาดคุณสมบัติตามกฎหมายหรือดำเนินการขัดต่อกฎหมายจนเป็นเหตุให้เลิกกิจการค่ายมวย หรือการประกอบอาชีพนักมวย แล้วแต่กรณี
- (4) หัวหน้าค่ายมวย หรือนักมวยละเมิดข้อสัญญาจนเป็นเหตุให้สัญญาสิ้นสุดลงก่อนครบอายุสัญญา

เมื่อมีการเลิกสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแจ้งนายทะเบียนทราบและให้หัวหน้าค่ายมวยออกหนังสือรับรองการย้ายสังกัดค่ายมวยให้แก่นักมวยเป็นสำคัญ

ข้อ 16 กรณีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการเลิกสัญญาในระหว่างอายุสัญญา โดยไม่มีเหตุแห่งการบอกเลิกสัญญาตามข้อ 15 ให้คู่สัญญาฝ่ายที่ต้องการเลิกสัญญาดังกล่าวจ่ายค่าชดเชยให้กับอีกฝ่ายหนึ่งตามจำนวนที่ตกลงกัน

เมื่อมีการเลิกสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในข้อ 14 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 17 นักมวยมีสิทธิที่จะขอย้ายสังกัดค่ายมวยได้ กรณีที่นักมวยได้รับความยินยอมจากหัวหน้าค่ายมวย ให้เลิกสัญญาก่อนสิ้นสุดอายุสัญญา เพื่อย้ายไปอยู่สังกัดค่ายมวยอื่นให้หัวหน้าค่ายมวยออกหนังสือยินยอมให้ย้ายสังกัดค่ายมวยให้แก่นักมวยไว้เป็นสำคัญ

การขอย้ายสังกัดค่ายมวยของนักมวยตามวรรคหนึ่ง นักมวยและหัวหน้าค่ายมวย ซึ่งเป็นสังกัดใหม่ของนักมวย ต้องจ่ายค่าชดเชยให้หัวหน้าค่ายมวยคู่สัญญาเดิมตามที่ได้ตกลงกัน

ข้อ 18 กรณีมีเหตุดังต่อไปนี้ คู่สัญญาฝ่ายที่ได้รับความเสียหายมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้

- (1) ค่ายมวยที่เป็นคู่สัญญาของนักมวยซึ่งเป็นนิติบุคคลได้จดทะเบียนเลิกนิติบุคคล
- (2) เมื่อคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายที่เป็นบุคคลธรรมดาตาย หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเป็นเวลาเกินหกเดือน
- (3) คู่สัญญาบาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือทุพพลภาพโดยสิ้นเชิงจนไม่สามารถประกอบอาชีพนักมวย หรือหัวหน้าค่ายมวยได้ตามปกติ

(4) หัวหน้าค่ายมวย หรือนักมวยกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติกีฬามวยจนเป็นเหตุให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(5) คู่สัญญาฝ่าฝืนหรือผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือทั้งหมด

ข้อ 19 การสังกัดค่ายมวยของนักมวยตามระเบียบนี้ นอกจากใช้บังคับแก่นักมวยที่จดทะเบียนแล้ว หัวหน้าค่ายมวยอาจทำความตกลงเป็นหนังสือกับนักมวยอื่นที่อยู่ในสังกัดค่ายมวยได้ โดยให้นำระเบียบและสัญญาการสังกัดค่ายมวยในส่วนที่จะบังคับได้มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้ที่อยู่ระหว่างการฝึกหัดเพื่อเข้าแข่งขันกีฬามวยและนักมวยที่มีอายุไม่เกิน 15 ปีบริบูรณ์

ข้อ 20 กรณีตามข้อ 16 วรรคสอง และข้อ 17 หรือในกรณีมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างคู่สัญญาเกี่ยวกับข้อกำหนดแห่งสัญญา หรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญานี้ โดยคู่สัญญาไม่สามารถตกลงกันได้ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสนอข้อโต้แย้ง หรือข้อพิพาทนั้นต่อนายทะเบียนเพื่อไกล่เกลี่ย หากคู่สัญญาไม่สามารถตกลงกันได้ให้เสนอเรื่องต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณาชี้ขาด คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการให้ถือเป็นเด็ดขาดและถึงที่สุดผูกพันคู่สัญญา

ข้อ 21 ให้หัวหน้าค่ายมวยที่มีนักมวยในสังกัดค่ายมวยที่ตนจดทะเบียนแล้วและนักมวยที่มีสังกัดค่ายมวยอยู่แล้ว ในวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับต้องดำเนินการให้มีสัญญาการสังกัดค่ายมวยตามระเบียบนี้ภายใน 120 วัน นับแต่วันที่ระเบียบนี้ประกาศใช้บังคับ

ข้อ 22 ให้นายทะเบียนเป็นผู้รักษาการและมีอำนาจวินิจฉัยปัญหาตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2544

พลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูล ณ อยุธยา

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการกีฬามวย

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - สกุล	นางสาวปติตตา ธีรนนท์	
ตำแหน่งปัจจุบัน	วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานคณะกรรมการการท่งเที่ยวและกีฬา สำนักกรรมการ 3 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	
คุณวุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์) ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)	สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ชื่อหน่วยงาน	สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักกรรมการ 3 กลุ่มงานคณะกรรมการการท่งเที่ยวและกีฬา เลขที่ 327 อาคารดีพร้อม ถนนสุขุทัย แขวง/เขต ดุสิต กรุงเทพฯ 10300	
หมายเลขโทรศัพท์	ที่ทำงาน 02-244-2566 มือถือ : 083-3033311	

